

BECSEY
ZSUZSA

Az álomhajtó
kormány

NAPKIRÁLY sorozat 2. könyv

a szimbólum- jelolvasás módszere folyt.

BECSEY
ZSUZSA

**Az álomhajó
kormányja**

A könyvet írta, rajzolta, tervezte, szerkesztette a szerző

© becsey zsuzsa

kiadja Becsey Zsuzsa, Budapest 2012

megjelenik elektronikus formában

ISBN 978-963-08-5547-1

1 mintapéldányban kinyomtatva
nyomdára előkészítette a szerző

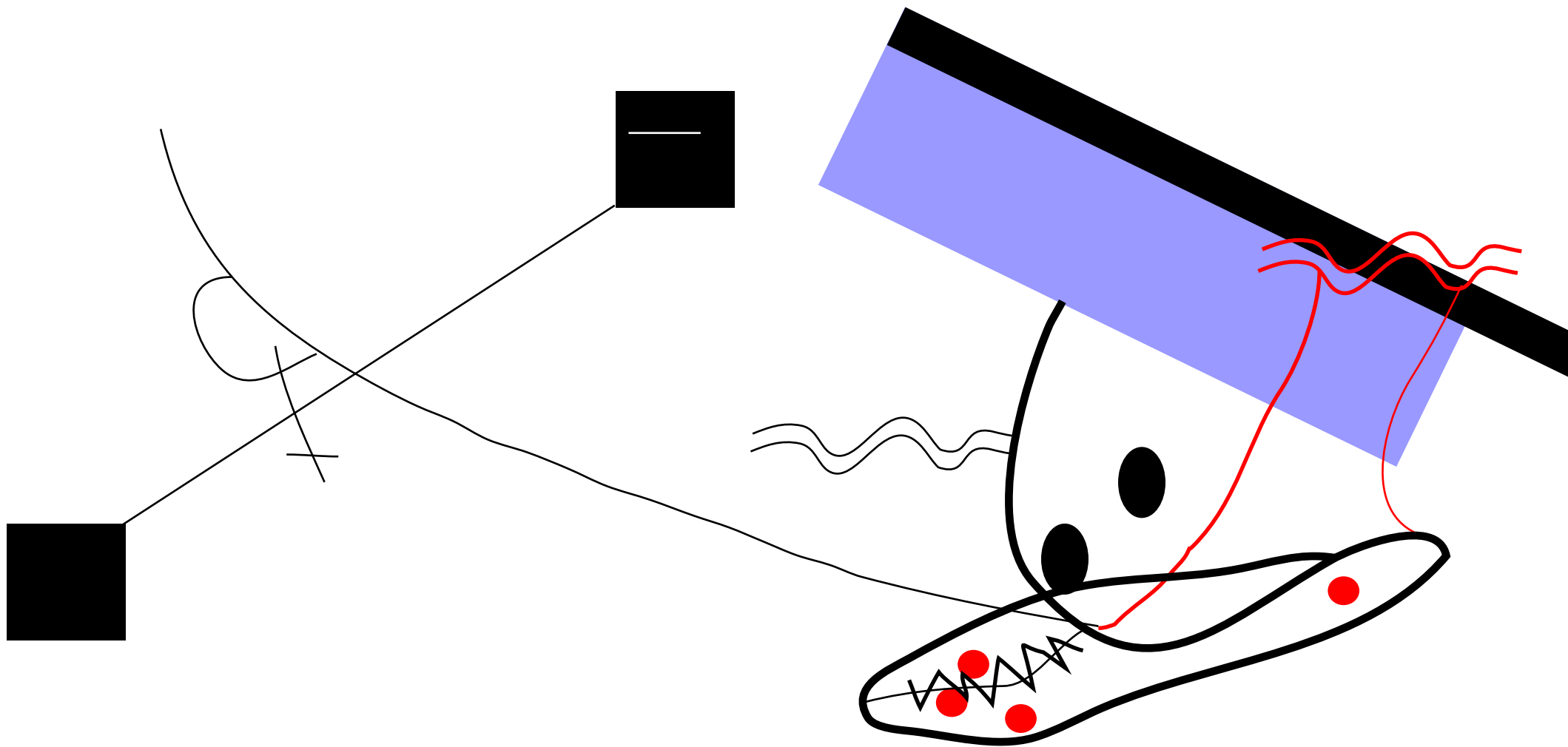
vezetés egy regényfolyam nyomán

(kikötés, partravetés, visszatérés-
versen- -pórázon)

A szerző

● Becsey Zsuzsa

képgrafikus, médiaművész, mesterfokozatú-
vizuális kommunikáció tervező, író, tanár,
kiadványszerkesztő

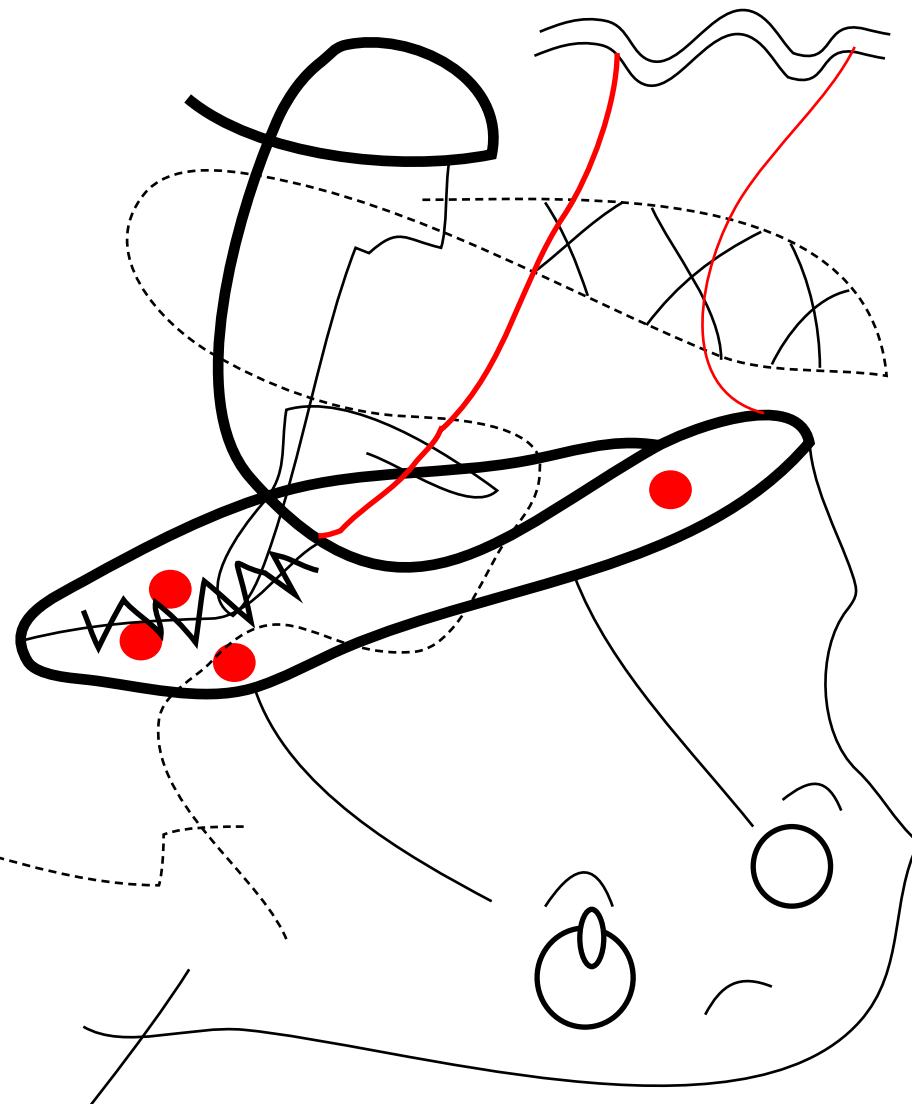
előszóként:

JÁTÉK

egy szimbólum- jelolvasás módszer

- 1 **képi olvasással** (rajz, képek egymásutániságának értelmezése, mint rejtett történet összekevert elemei egy kalapban / párhuzamos montázs és lineáris olvasás között /, ~~nem képregény~~, *maradva képzőművészet*), **valamint** továbblépésként a rajz és írás kombinációjából köztes úton kifejlesztett **képi-írásos olvasással** 2 (rajzi elemeknek írásos módszerrel történő működtetésével.

A módszer minden egyes lépése automatikus, intuitív alapokon rögzül, ezek a részegységek tevődnek össze, szerkesztéssel formálva egészet.

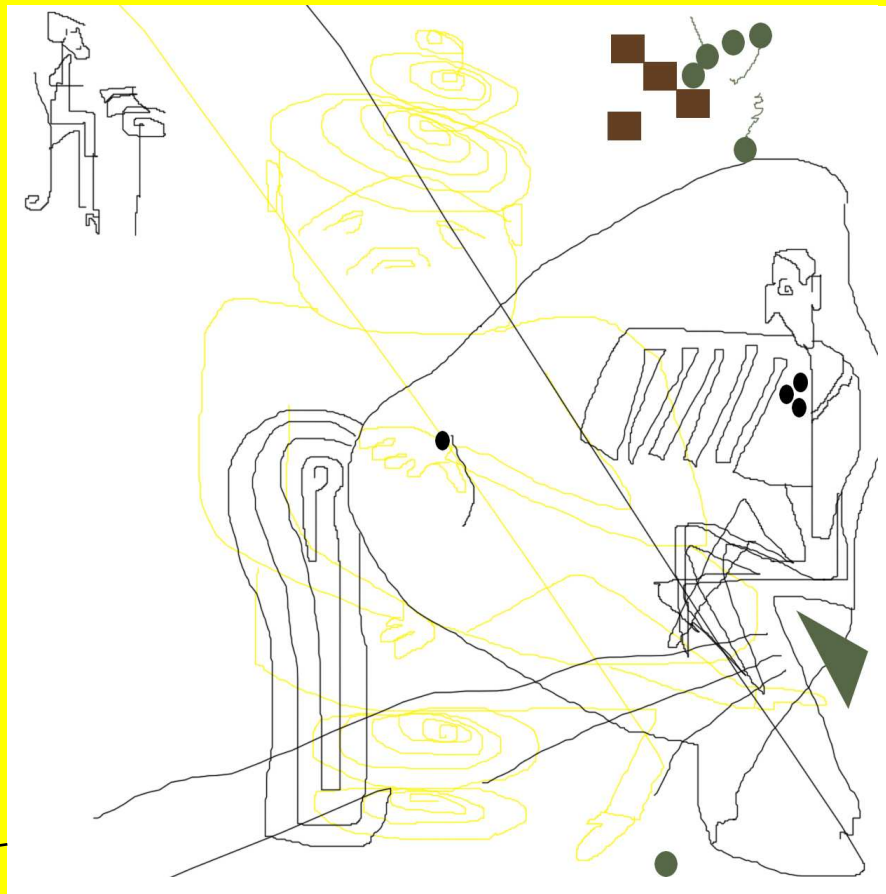

A kikötő

(szárnyakon) (szár-nyakon)

dörzsölgeti simogatja pátvolgatja
 páva láncot
 pávát láncon
 párját táncon
 édesgeti magát
 magához
 magház álmon
 tojás főz karikát
 golyóból olvas
 háton számár

vállán járom táncom
 kár
 káá...r
 áll táncon
 ál' hal-
 (ál)
 nekem neked velünk

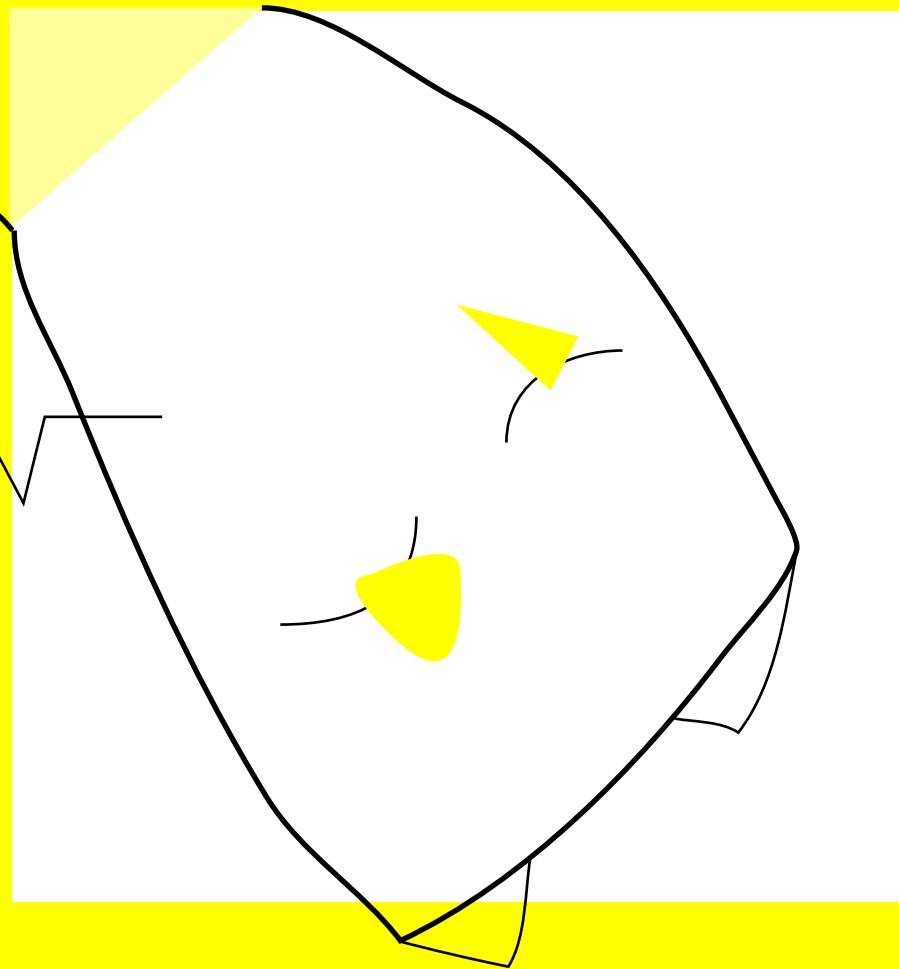

2

(diktálok) itt állok

ki-kan-dik-ál-
ok
szemeiből
ide-oda lógunk 'rajt
ő meg
én piros kabát
fő leves
kukoricatészta
te gúnár ajkon
róla szólsz

dicshimnusz
magát szeret
(i) mag

√ ima

üszkös karja

val'jó

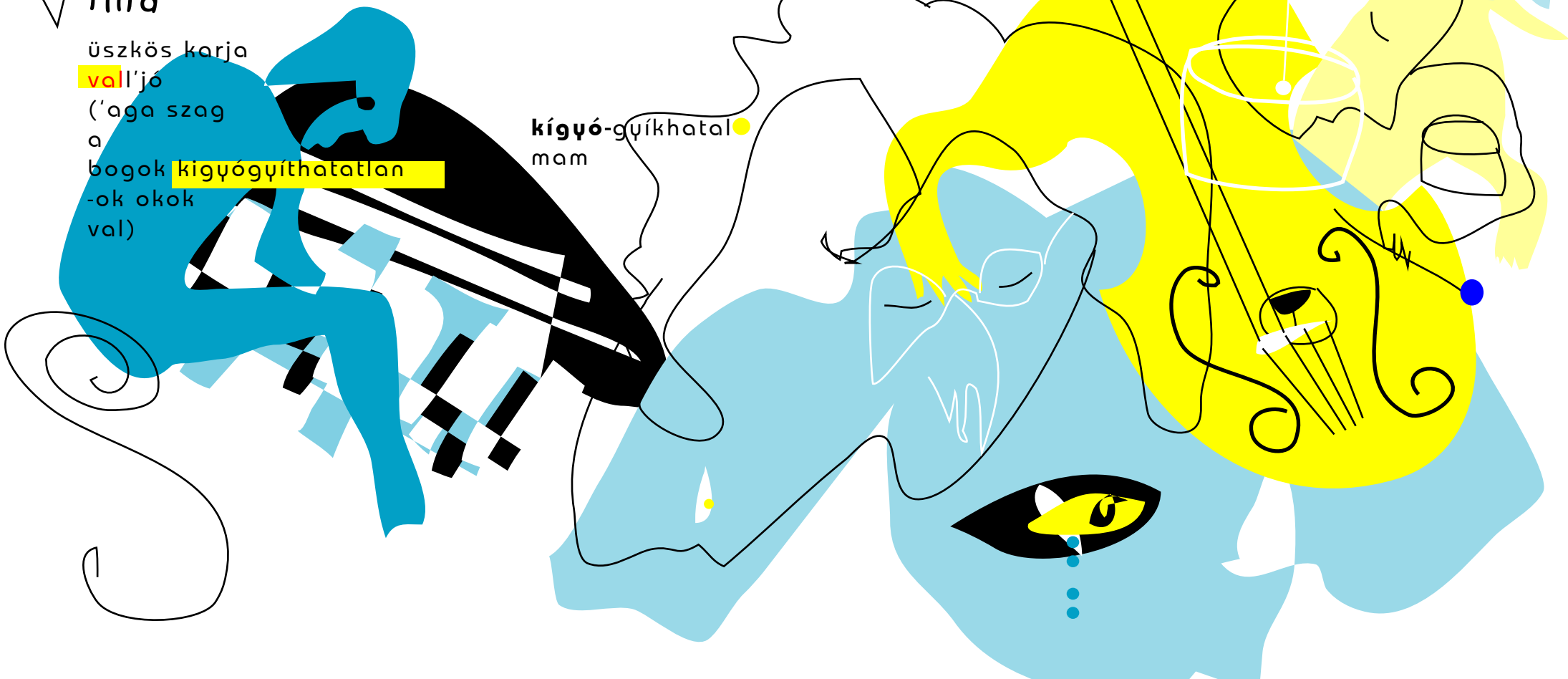
('aga szag

a

bogok kígyógyíthatatlan

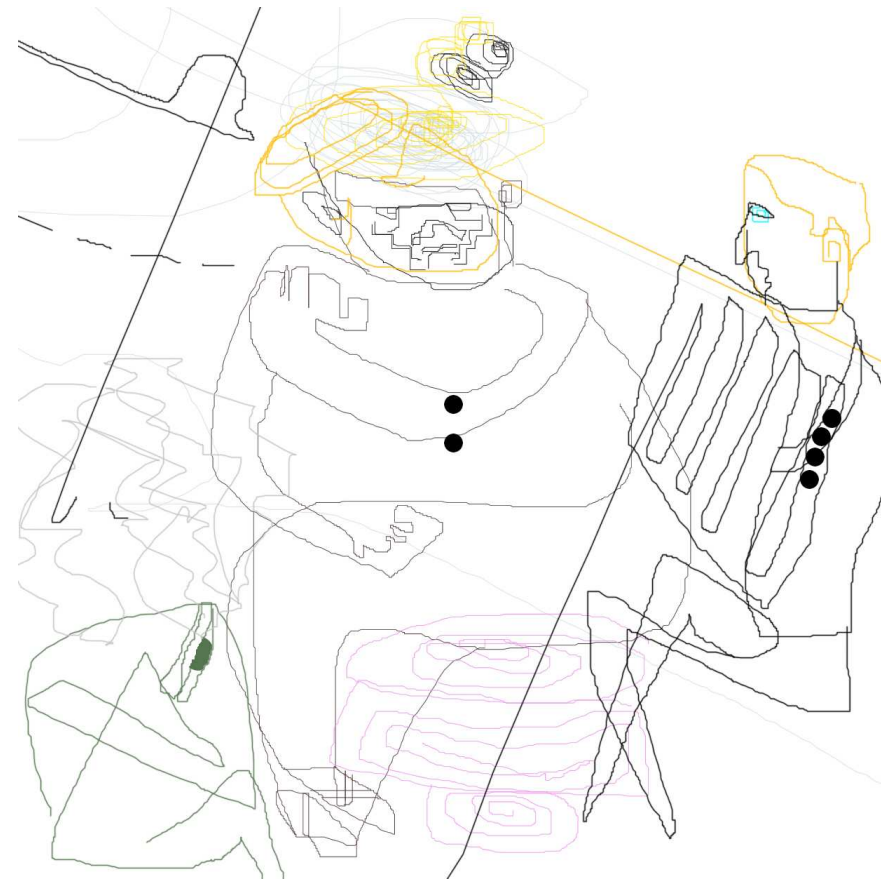
-ok okok
val)

kígyó-gyíkhatal
mam

rejt-jel

(szeressük) egy-
más

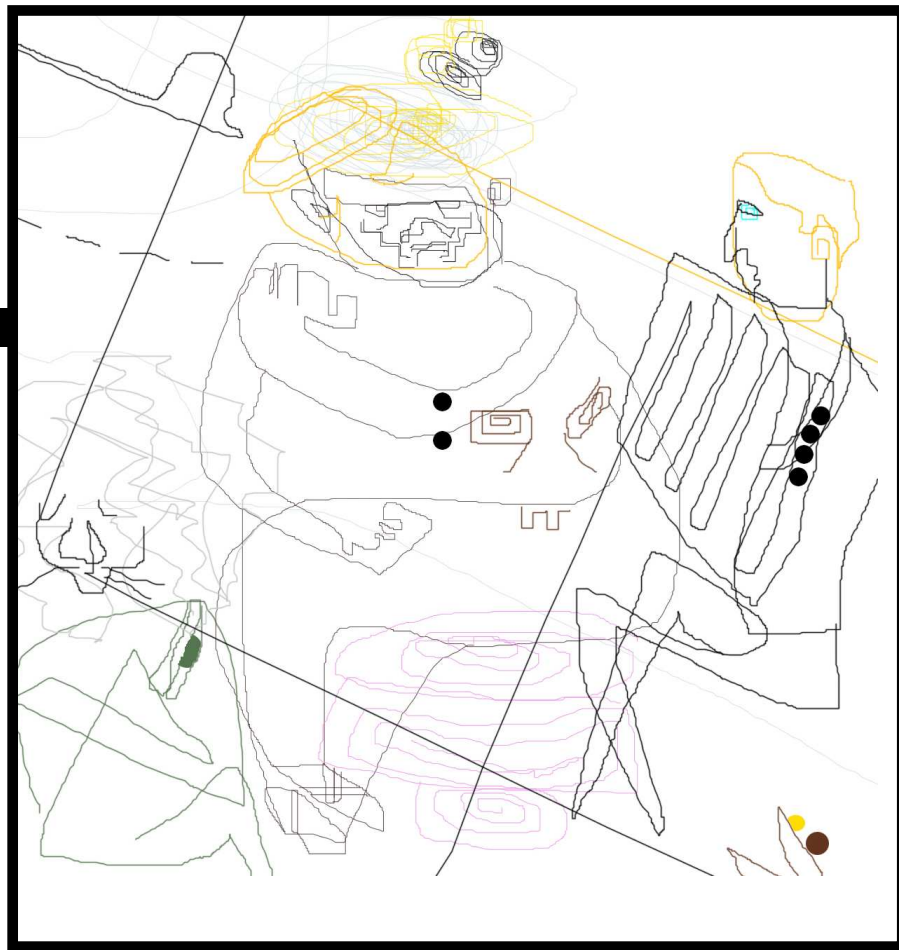

és lőn álomország

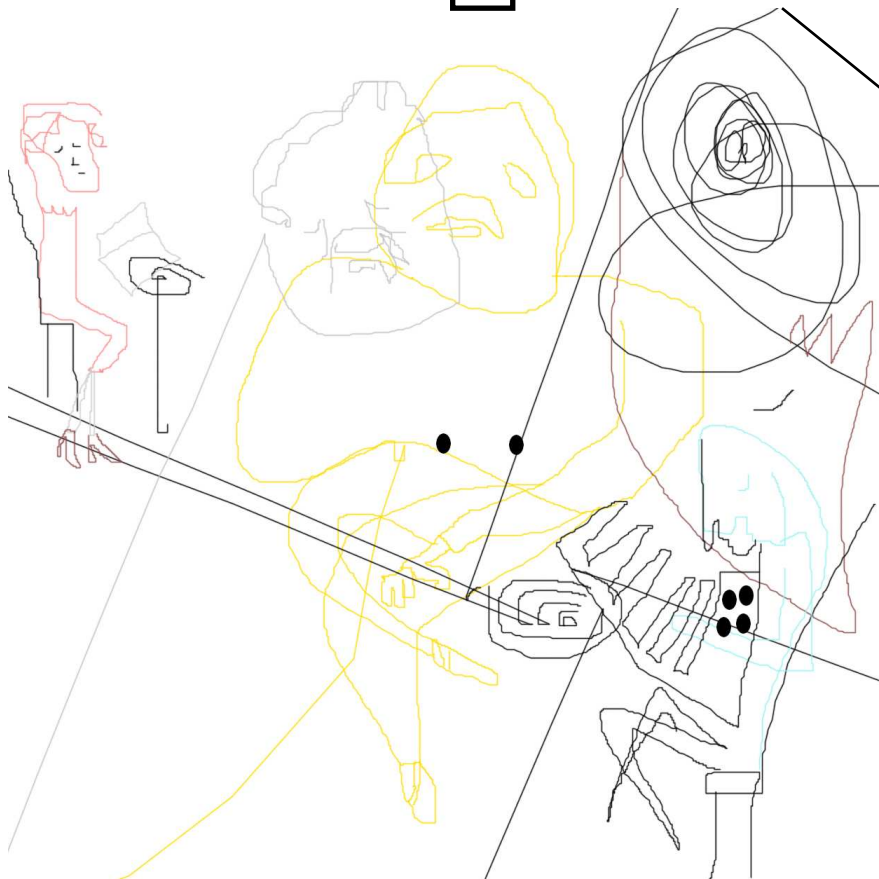
sütött, izzott a nap odafönt
a virág nyújtotta, nyújtogatta
szárnyát, mígnem teljesen belenőtt arcába

leült nyugodtan és mondta:
legyen elég! az istenit a fajtátoknak.
elhalkult a zene, az emberek elnémultak, a szín-
darab szavai megálltak szájakban.
többé nem jöttek ki hangok onnan.

6

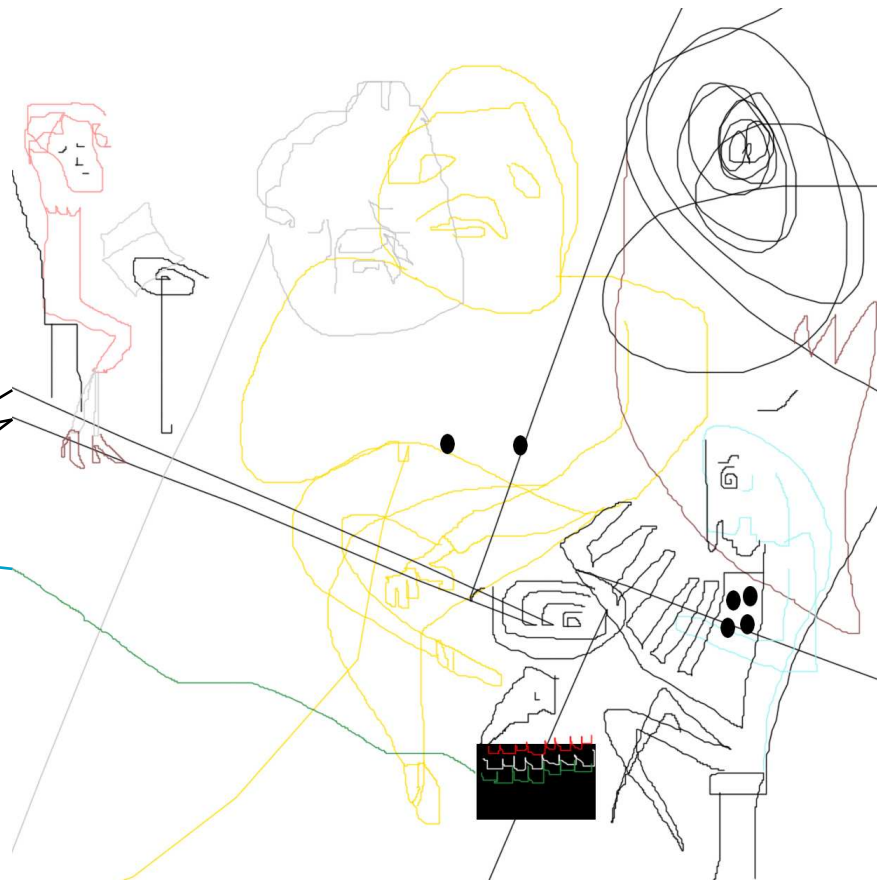
az arc nélküli ember felébredt
miután meggyőződött, senki
nem áll útjában, semmi nem zavar-
hatja távozását

az emberek tűntetően
igyekeztek leplezni nemtörődömségükkel az
eset jellegtelenségét, szimulálva az érdekte-
lenséget, igazolva a semminek levő sem-
misége immár tapasztalható

ember tragédiája? létezik még ehhez képest valami? hányszor kell még meghalnom, és magammal vigyelek benneteket, hány halált akartok az én halálomon keresztül még magatok közül?

mindenkit feláldoztok körületek,
csak
én ne!
csak én messze
tőletek.....

itt van, hozom a villám. nem ölök
élő embert.

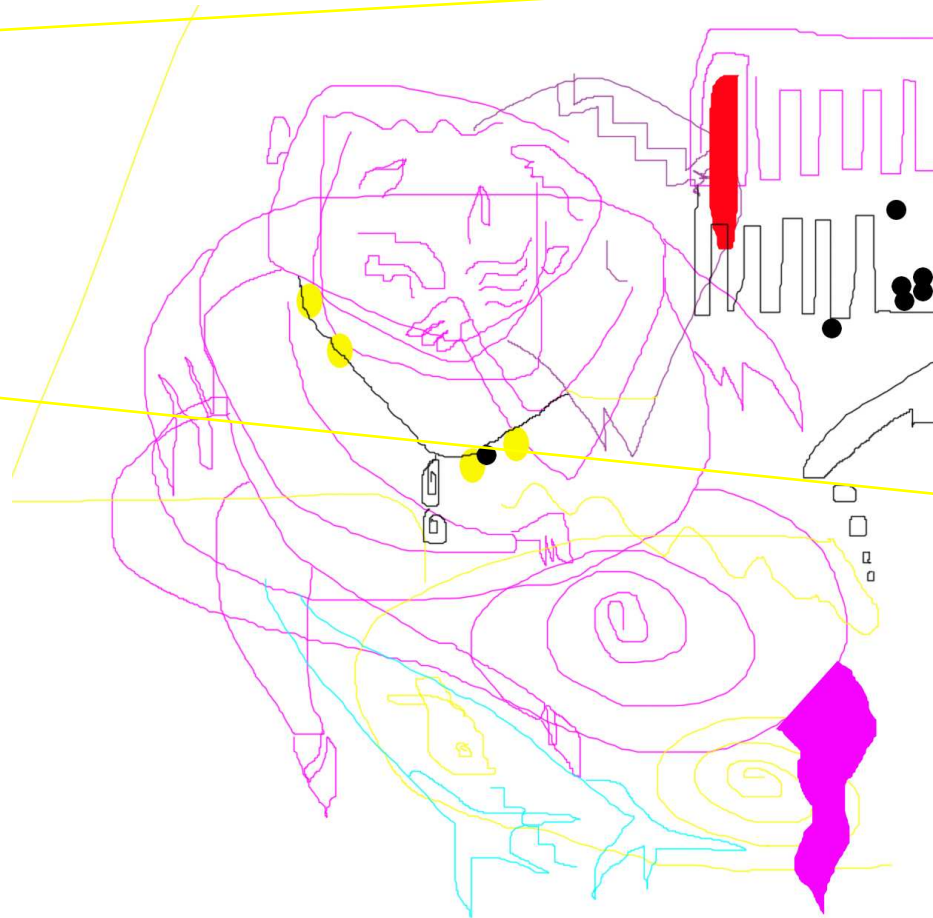

az arc nélküli ember felébredt,
miután meggyőződött, senki
nem áll útjában, semmi nem zavar-
hatja távozását,

elindult.

mindent át lehet fordítani a túlvilágra
csak kezek kellene, a sok kéz-

mindez megoldható távirányítóval

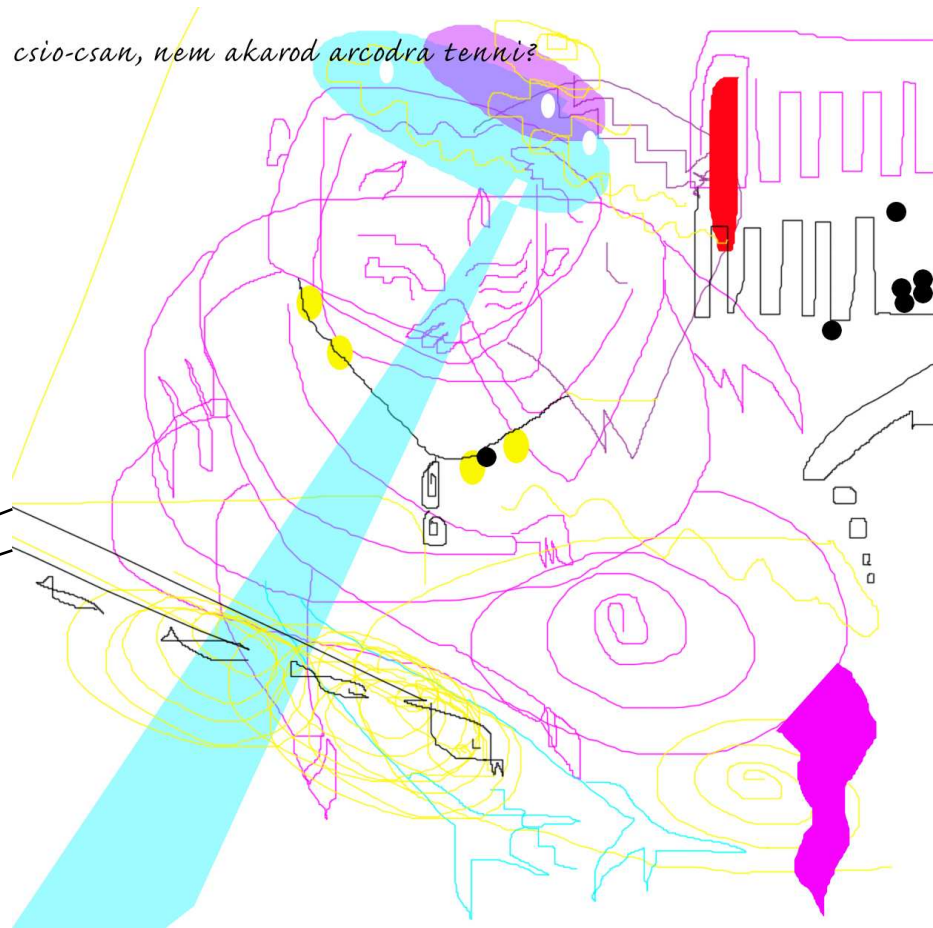

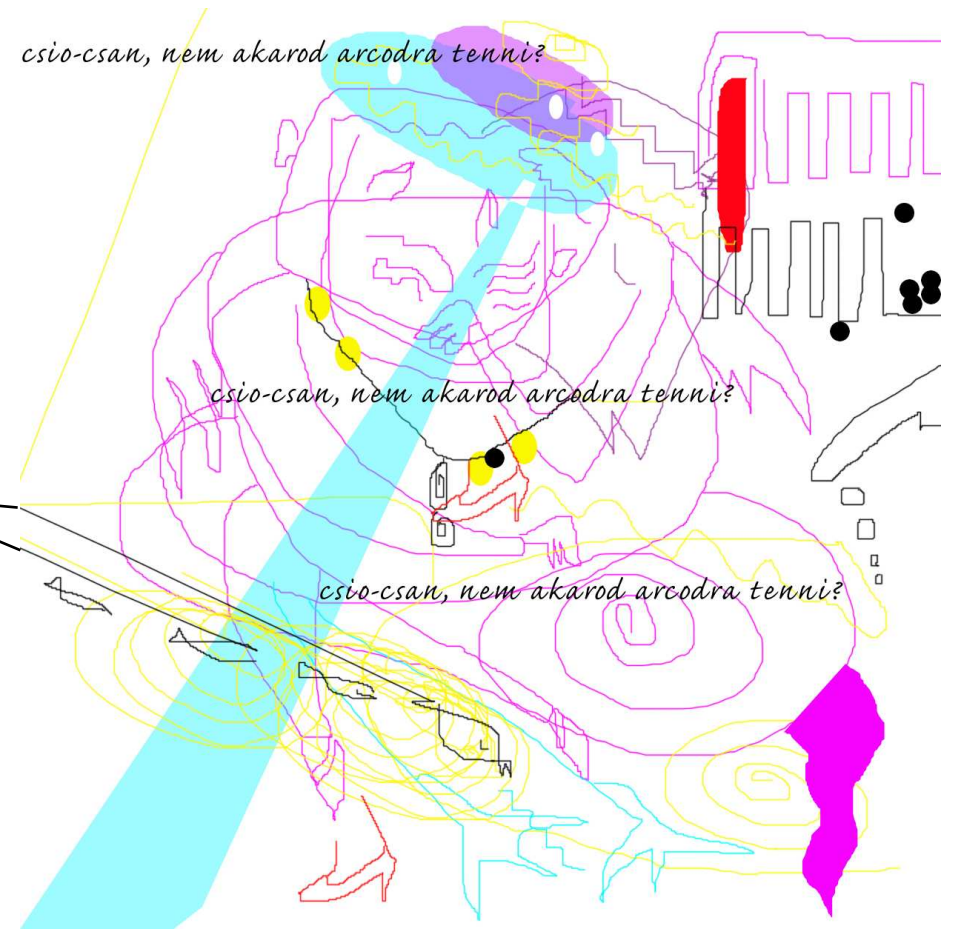
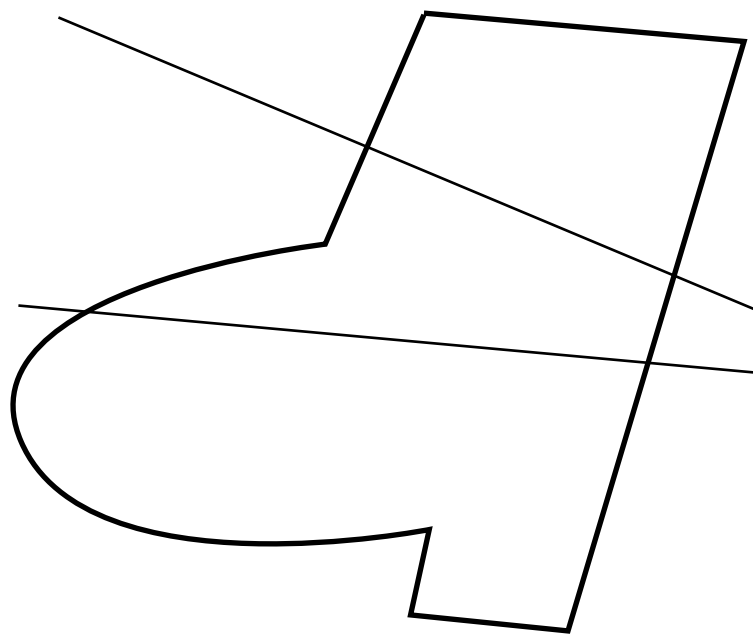
le mosakodta sminkjét, számolgatta maszk-
jait... gondosan törölgeti kezeit, egy
vízcsepp, annyi se maradjon.

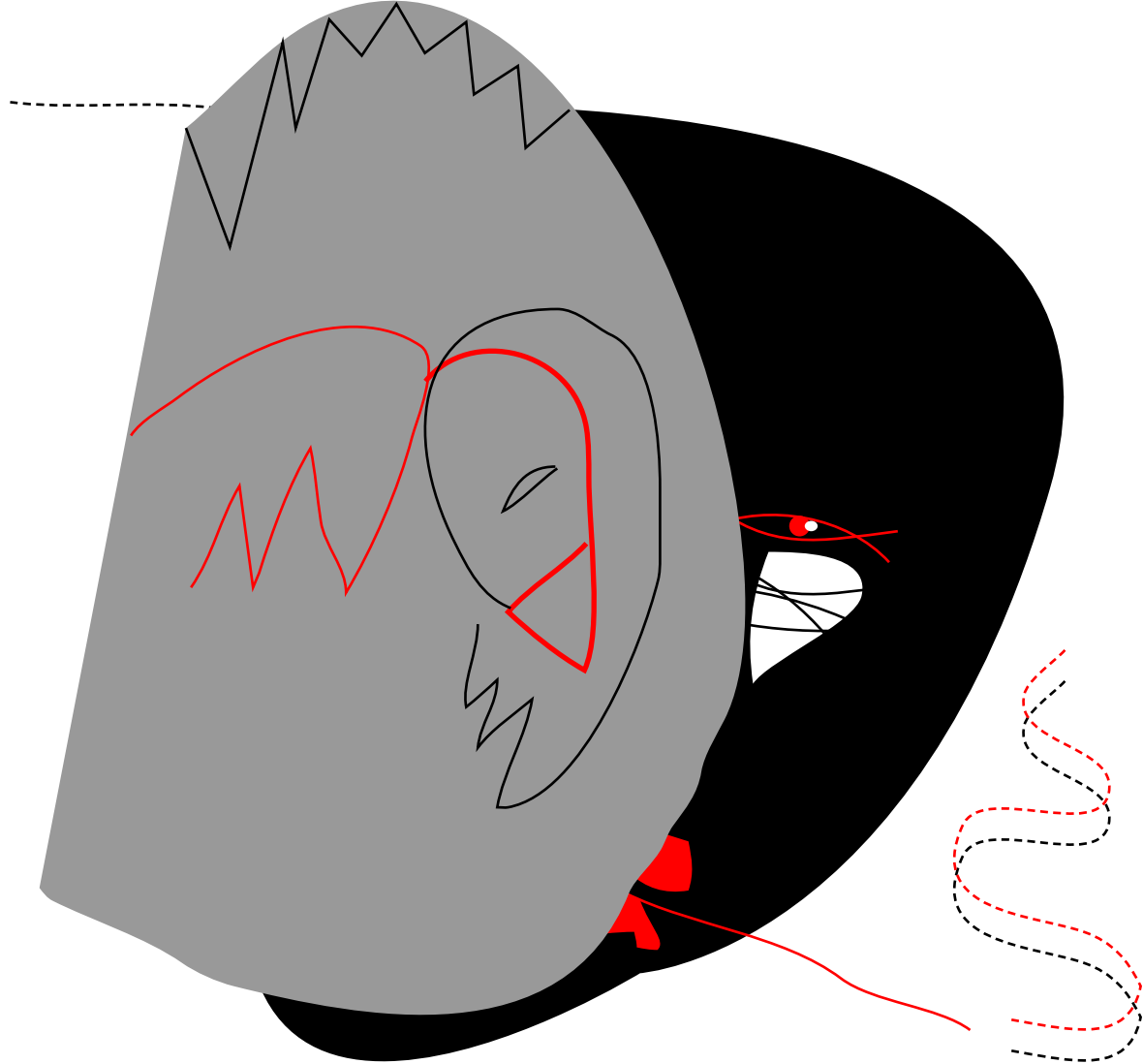
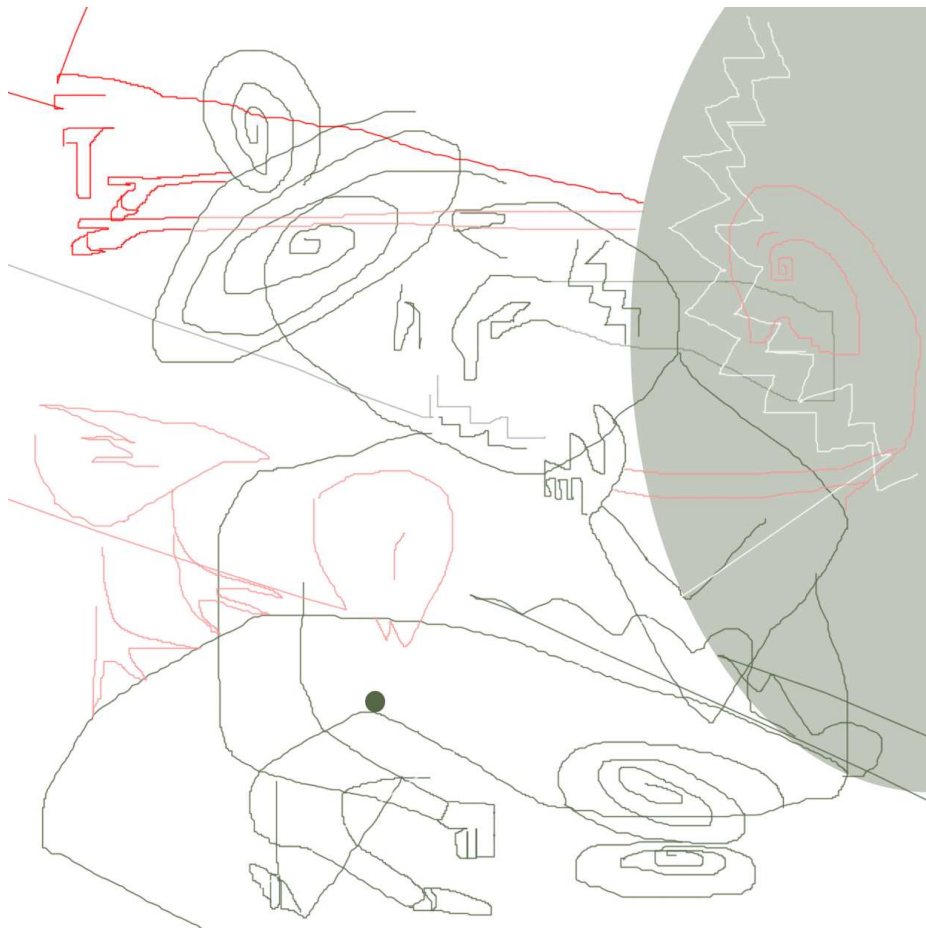
nincs több élet, nincs több halál- mondogatta
a tükörben. újraszappanozta a kezét.

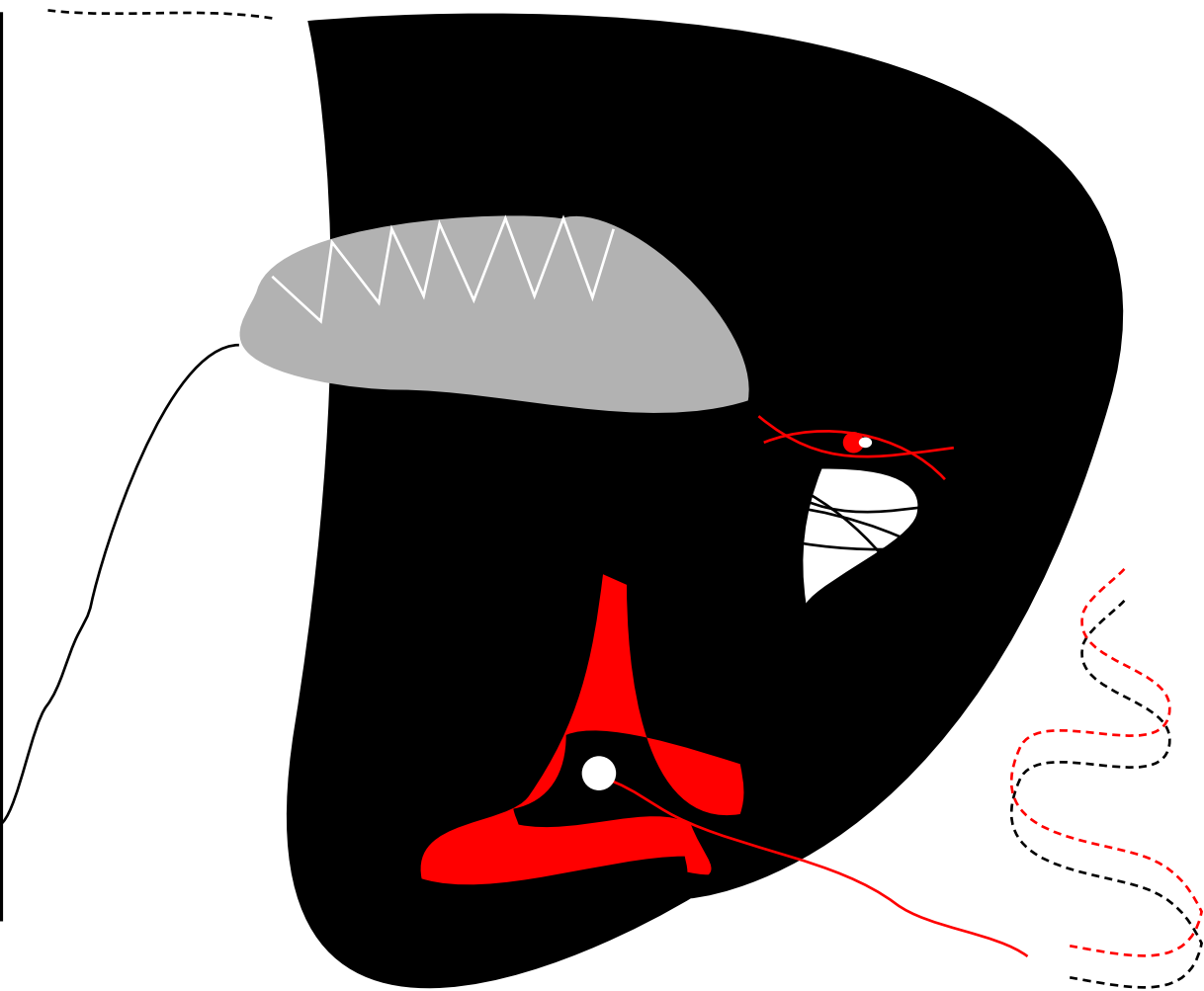
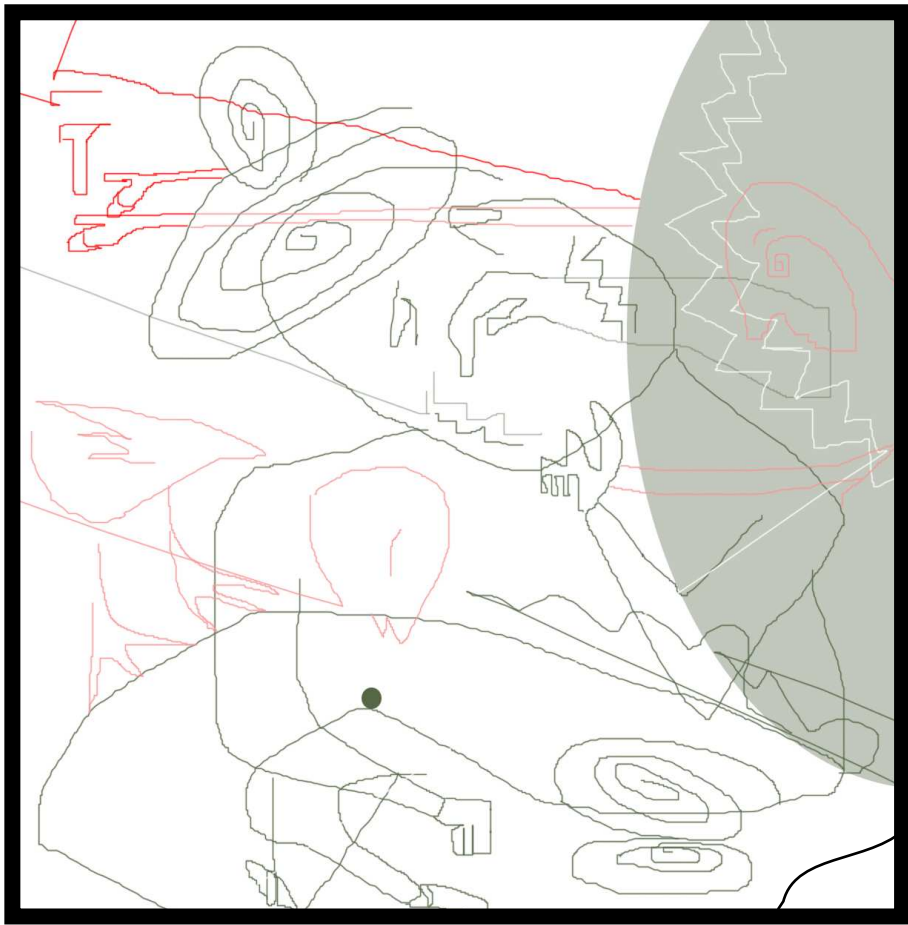
lábai elkorcsosodtak, de ujjai még mindig
szépek. körmei besárgultak, letöredezték,
megvastagodtak. nézte a hámló bőrreégeket,
szerette leszedegetni, morzsolgatni, súrolgat-
ni, legyen valami játék, összekötő mozdulat a
testével. közben be-bepirosodott helyen-
ként foltok lettek a felületen, ilyenkor
időre abbahagyta

csio-csan, nem akarod arcodra tenni?

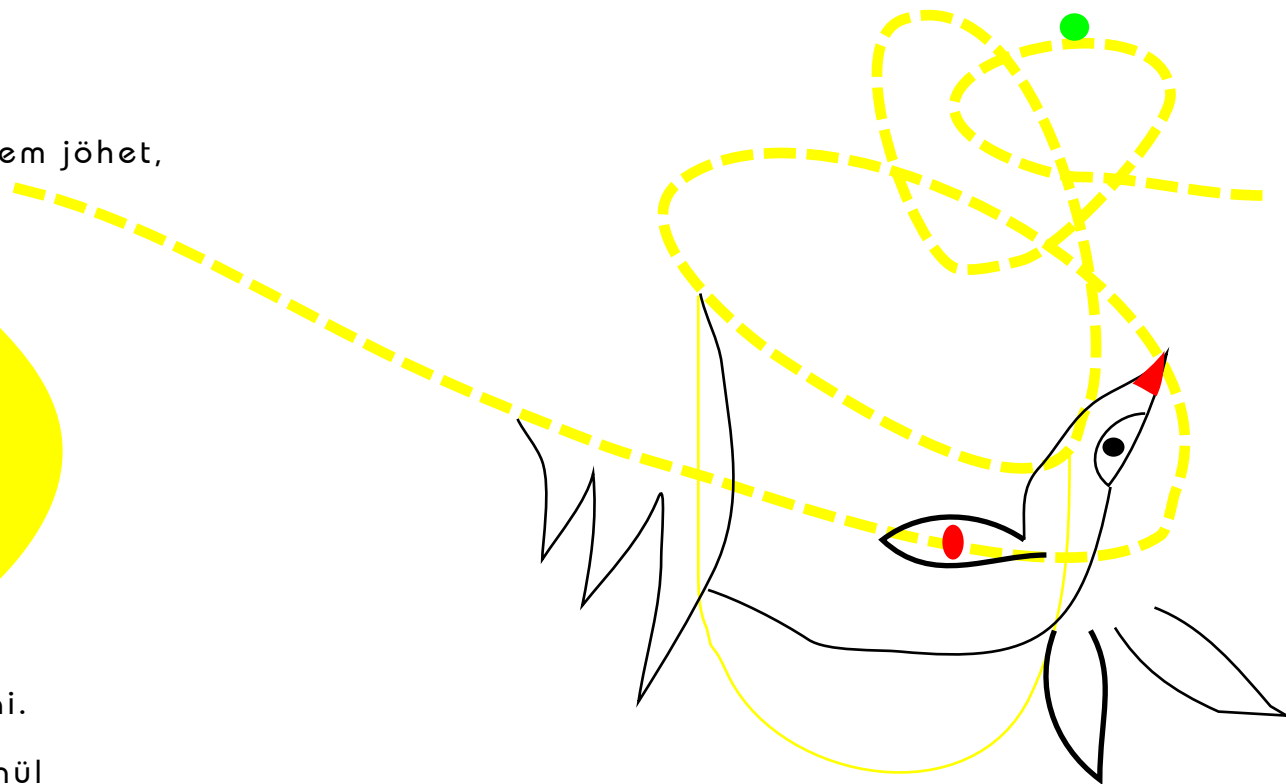

egy ponton túl, mikor már biztos, jó nem jöhet,
megtörténhet minden.

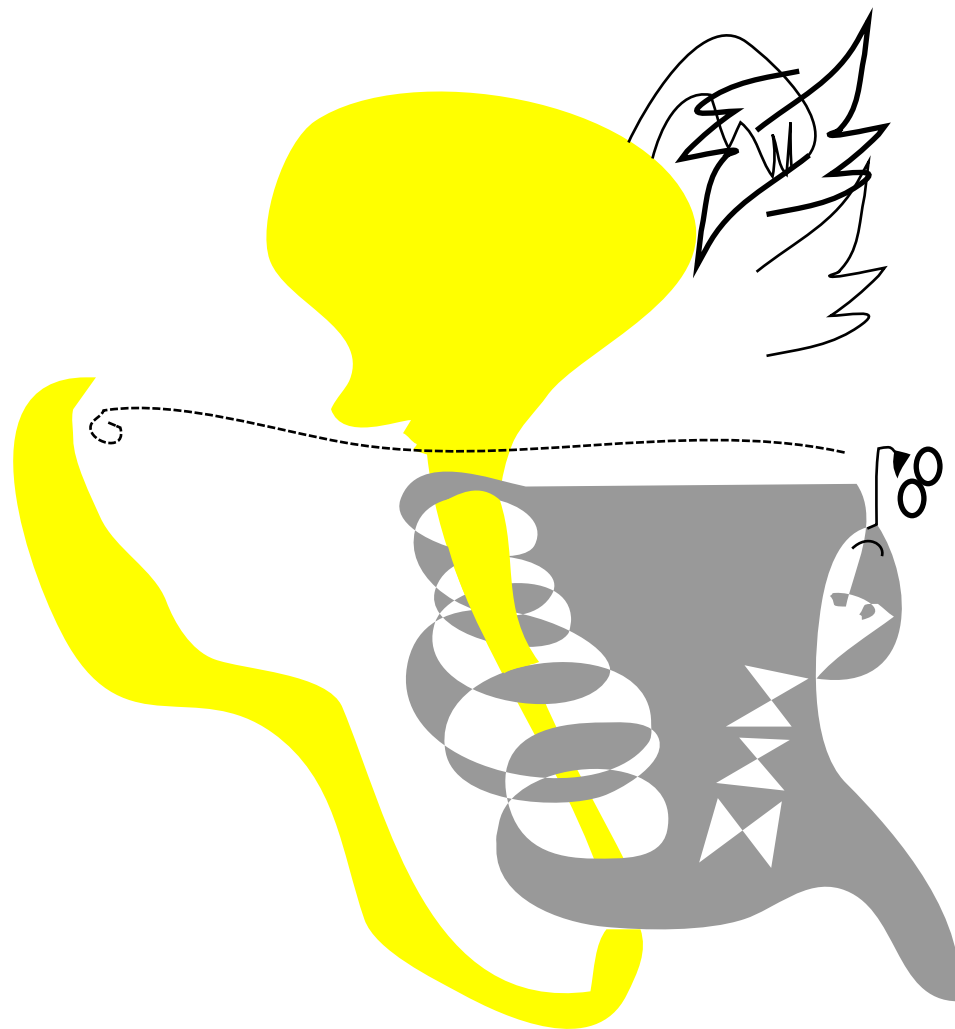

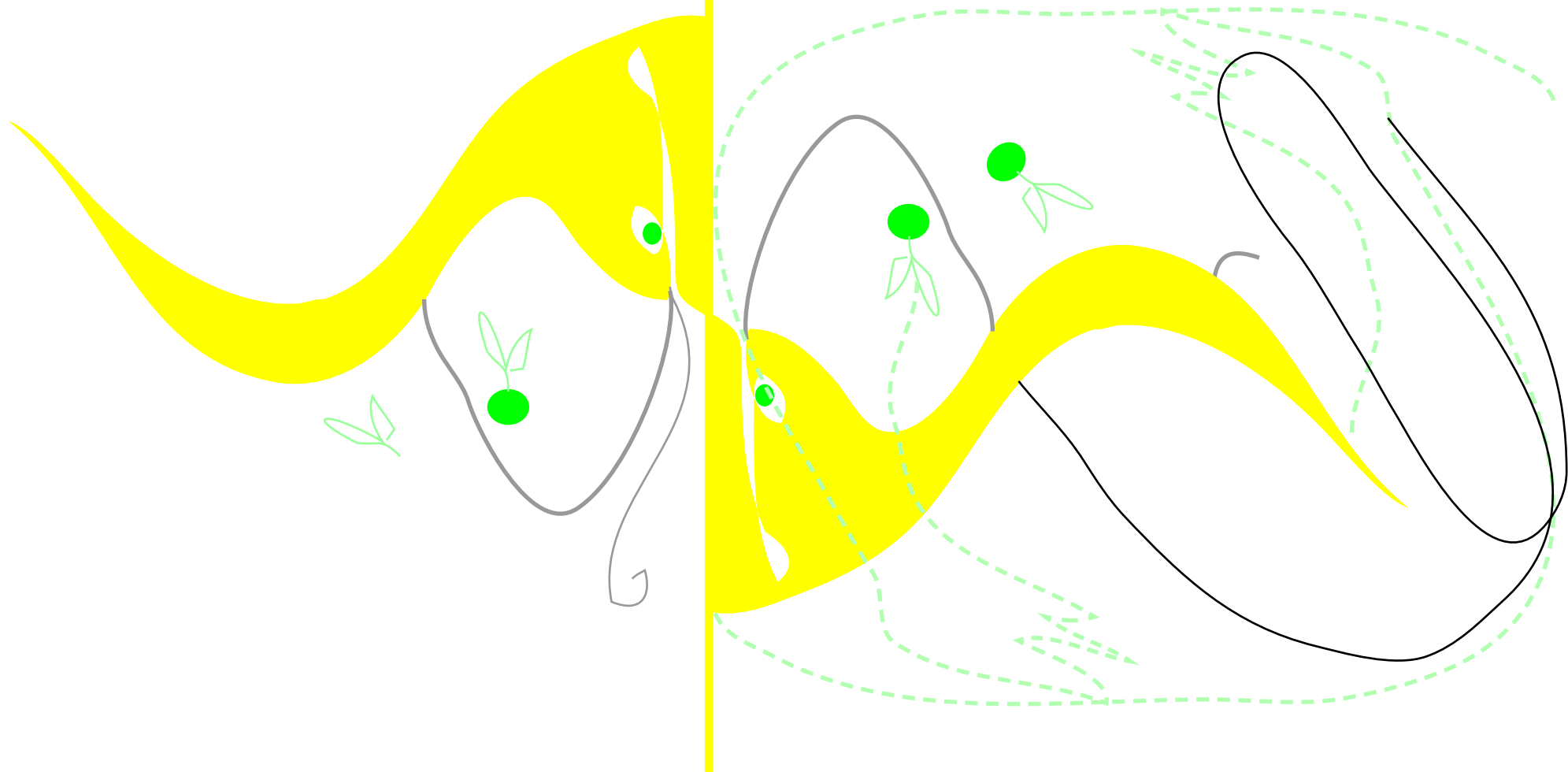
a halálnak még vannak szép pillanatai.
például maga az út.
hosszú, lassú, és általában észrevétlenül
belealszik az ember.

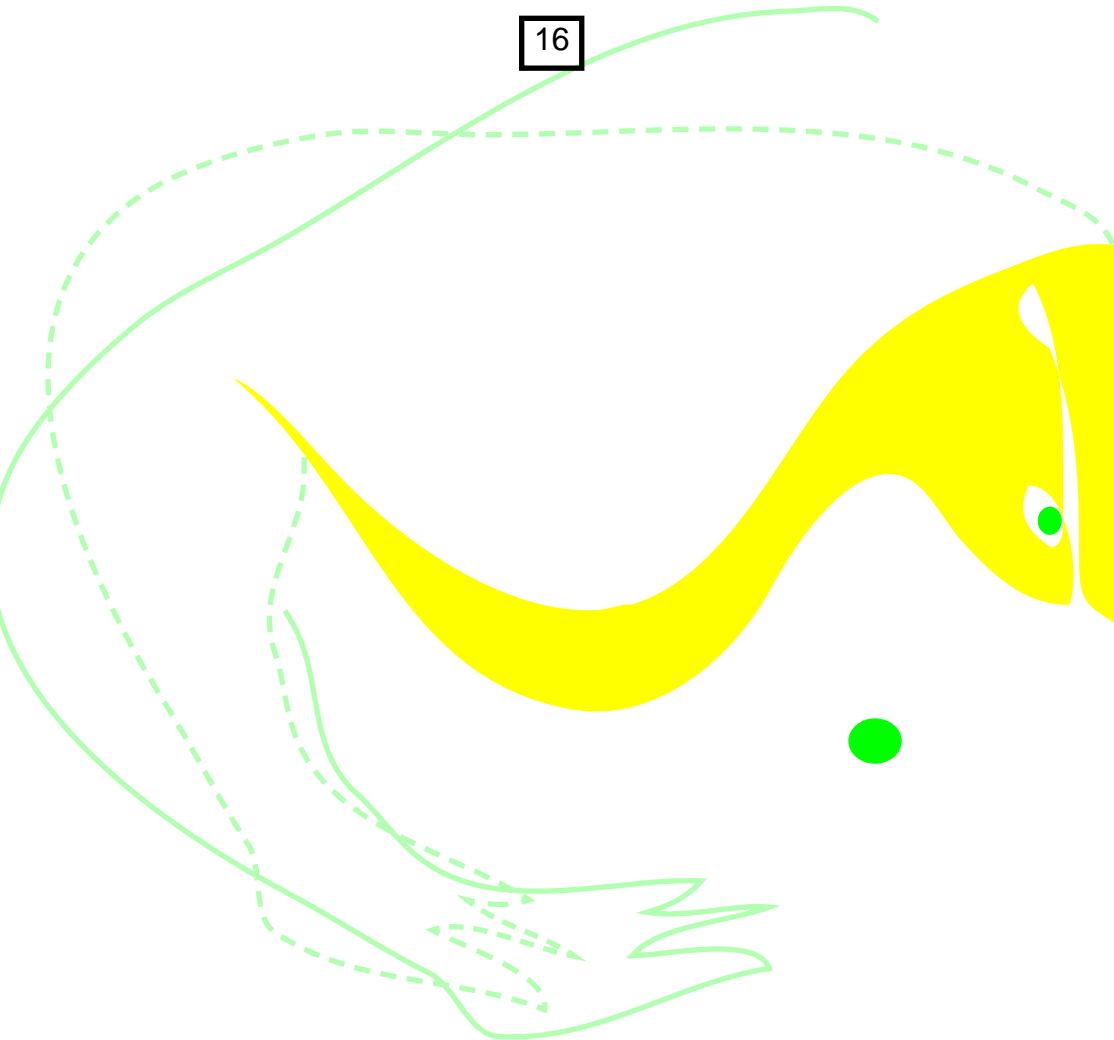

nincs teste, de hámozza magáról a szirmokat.
nap még kinyitja szemét, mindennek szárnya
van. tónak, tűnek, tévének, zsilipnek.
kéz kellene, erő, felhúzni szárnyakat, így
menni el.

adott ponton minden dolog átfordítható, át-
billenthető egy másik rendszerbe.

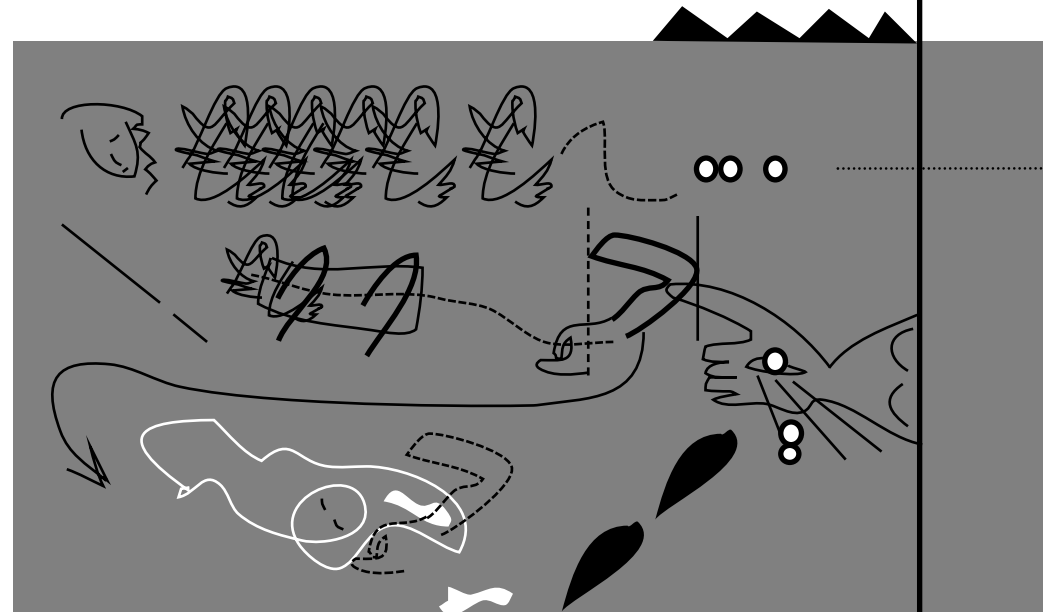

A partravetett

Olga hattyú testéből kis kavicsok kezdenek hullni, aládúcolta, szorította kifeszített karját, a kendő elszíneződött alatta.

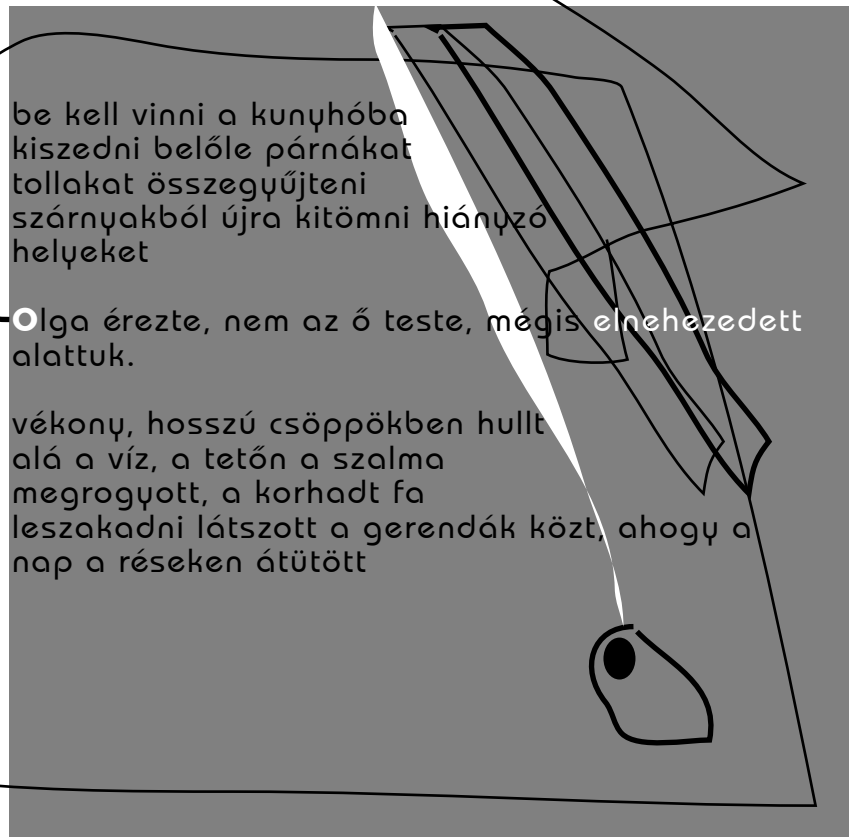

be kell vinni a kunyhóba
kiszedni belőle párnákat
tollakat összegyűjteni
szárnyakból újra kitömni hiányzó
helyeket

Olga érezte, nem az ő teste, mégis elnehezedett
alattuk.

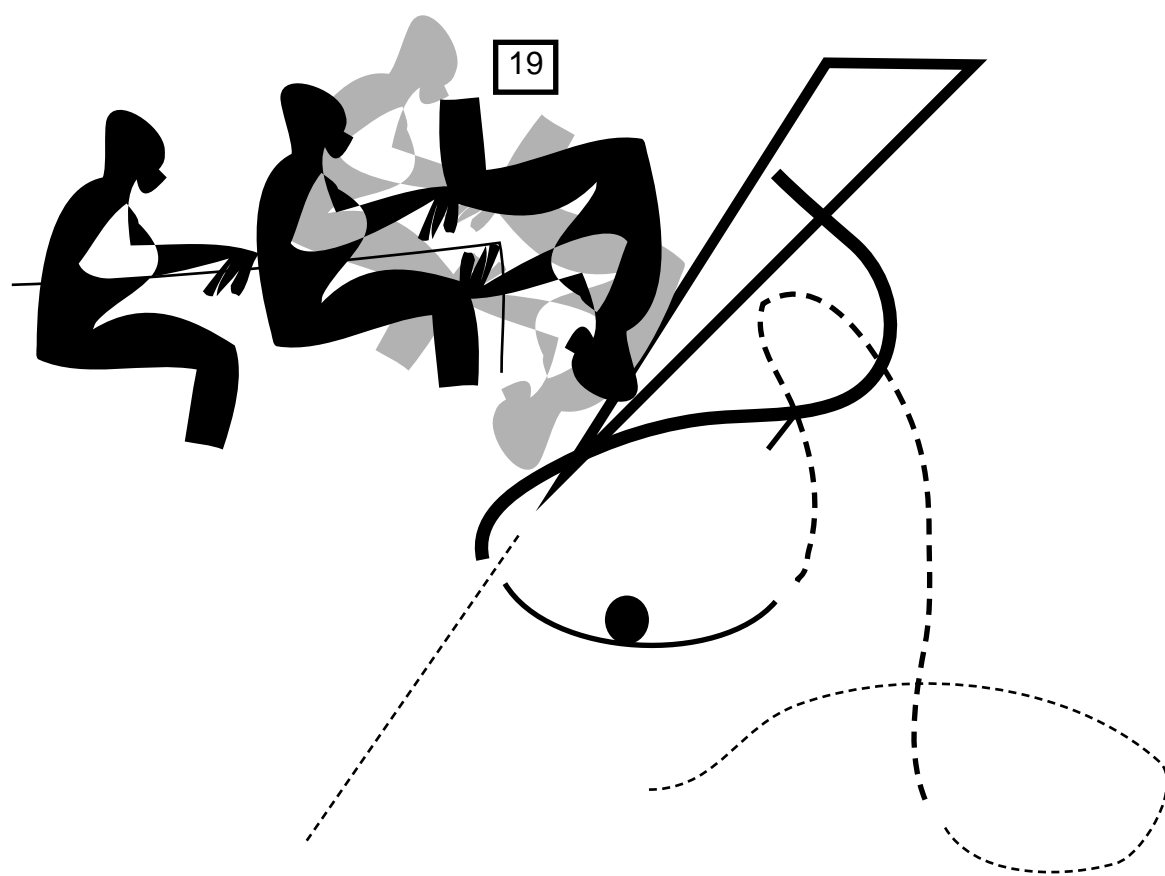
vékony, hosszú csöppökben hullt
alá a víz, a tetőn a szalma
megrogyott, a korhadt fa
leszakadni látszott a gerendák közt, ahogy a
nap a réseken átütött

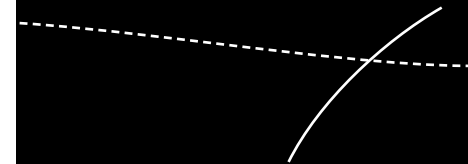
sár- és vérfoltok, a főző ki-
kandikált lukakból földön
csúszva
elejtett gomb
orsó
tűhegynyi borsószemek

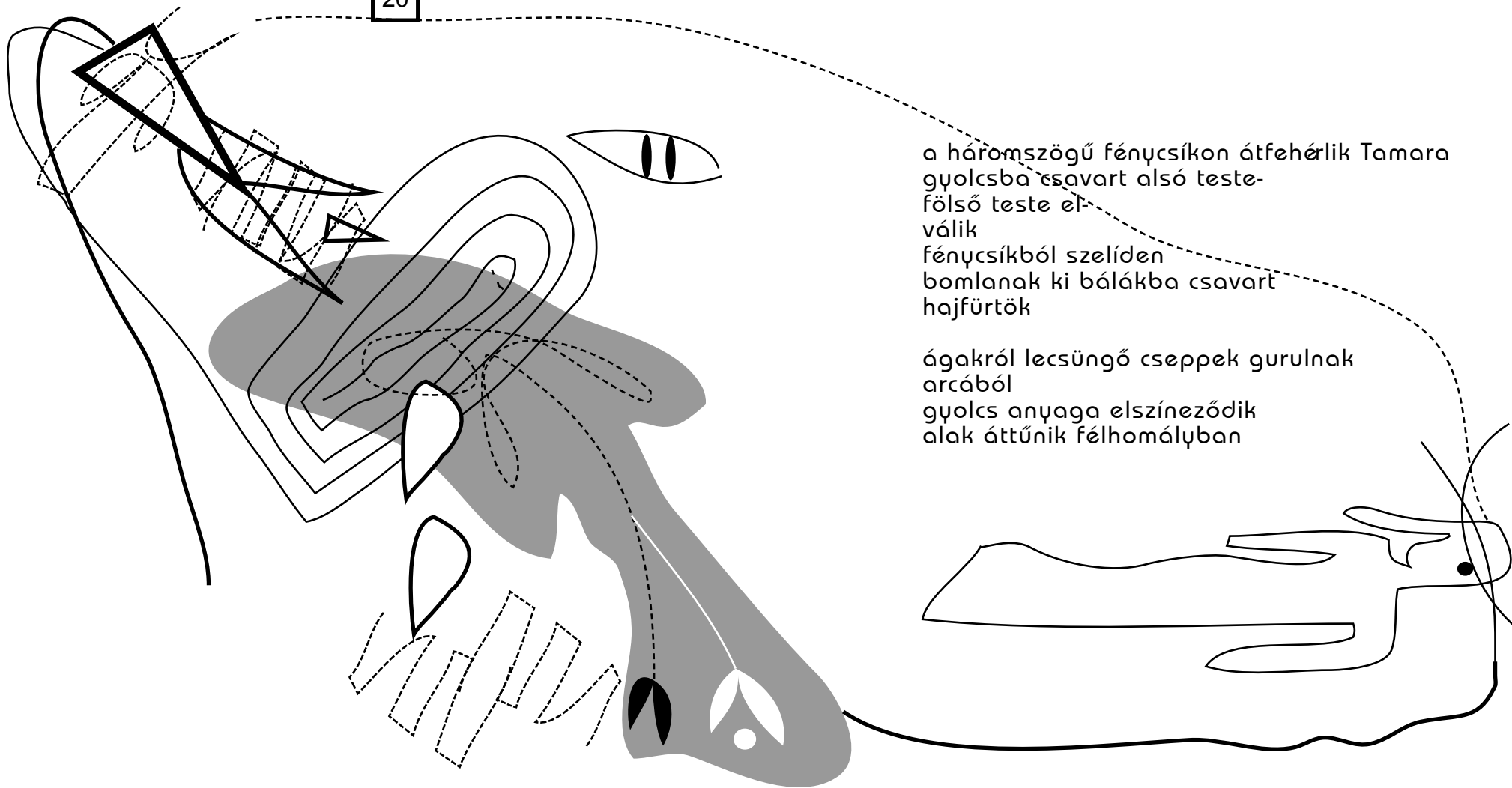
sárga kendő
szél megkocogtatja a faere-
zetet
ablakréseken szét-
töredezett üvegcserep

három árnyalak hajol asztal
fölé, a foltok ide-oda
mozognak fénycsík-
ból hirtelen elsza-
kad egy kötél

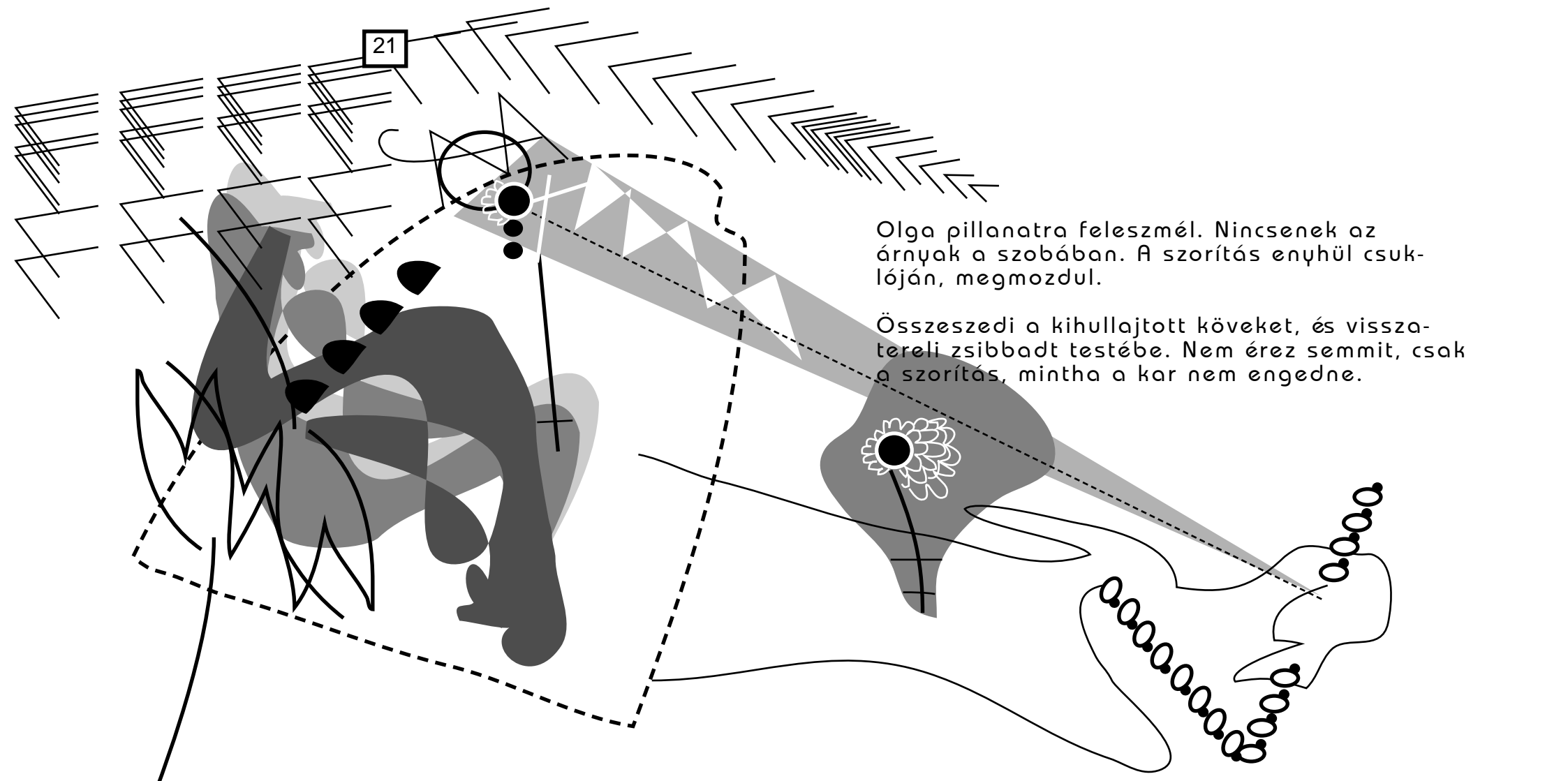
vastag kígyóteste szétporlik
ahogy földet ér

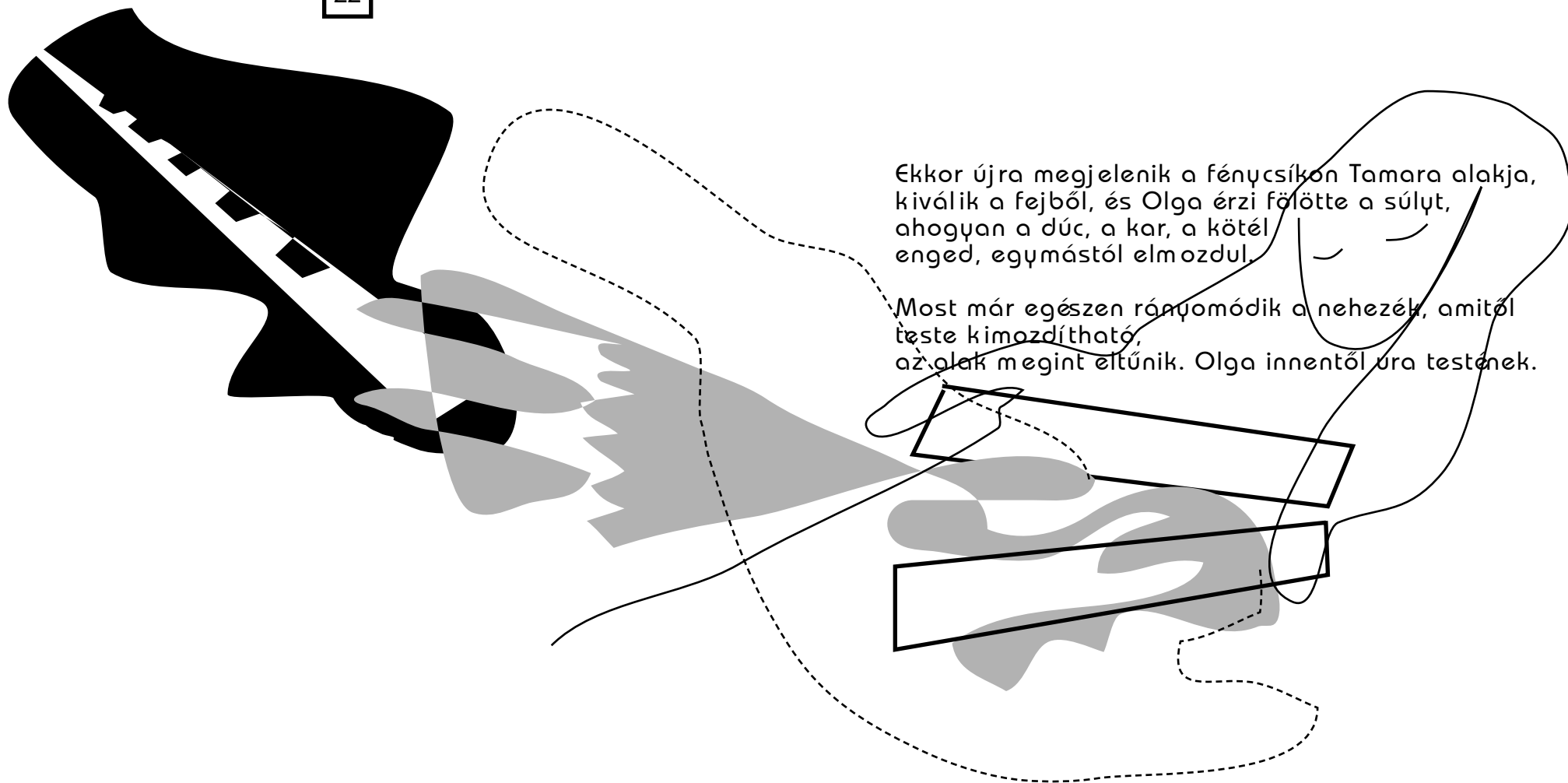
a háromszögű fénycsíkon átfehérlik Tamara
gyolcsba csavart alsó teste-
fölső teste el-
válnak
fénycsíkból szelíden
bomlanak ki bálákba csavart
hajfürtök

ágakról lecsüngő cseppek gurulnak
arcából
gyolcs anyaga elszíneződik
alak áttűnik félhomályban

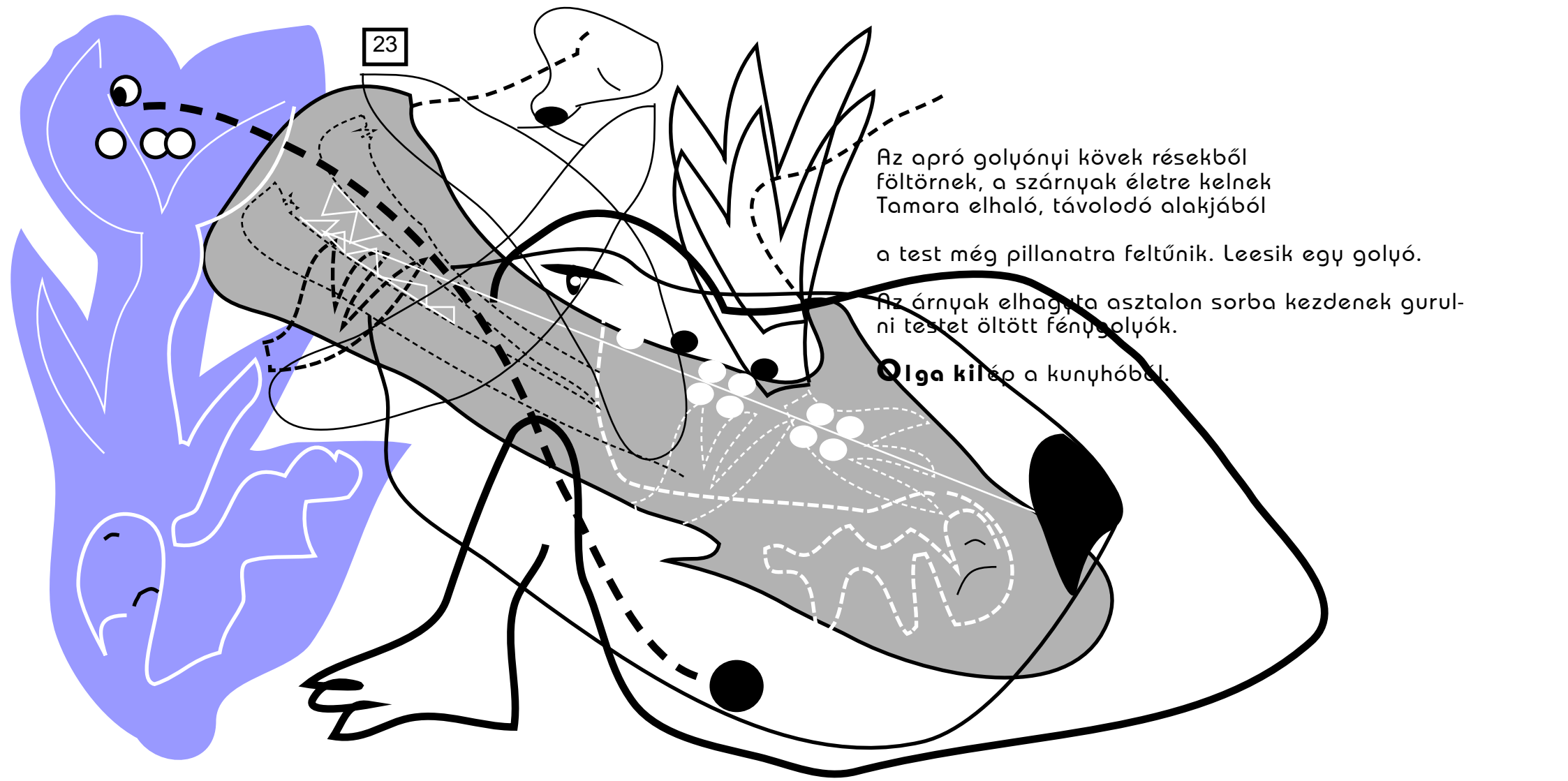
Olga pillanatra feleszmél. Nincsenek az árnyak a szobában. A szorítás enyhül csuklóján, megmozdul.

Összeszedi a kihullajtott köveket, és visszatereli zsibbadt testébe. Nem érez semmit, csak a szorítás, mintha a kar nem engedne.

Ekkor újra megjelenik a fénycsíkon Tamara alakja, kiválik a fejből, és Olga érzi fölötte a súlyt, ahogyan a dúc, a kar, a kötél enged, egymástól elmozdul.

Most már egészen rányomódik a nehezék, amitől teste kimozdítható, az alak megint eltűnik. Olga innentől őrja testének.

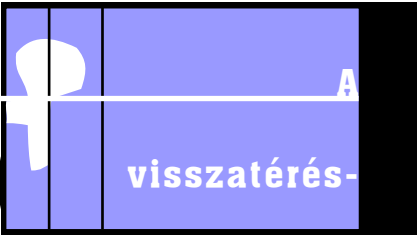

Az apró golyónyi kövek résekből
föltörnek, a szárnyak életre kelnek
Tamara elhaló, távolodó alakjából

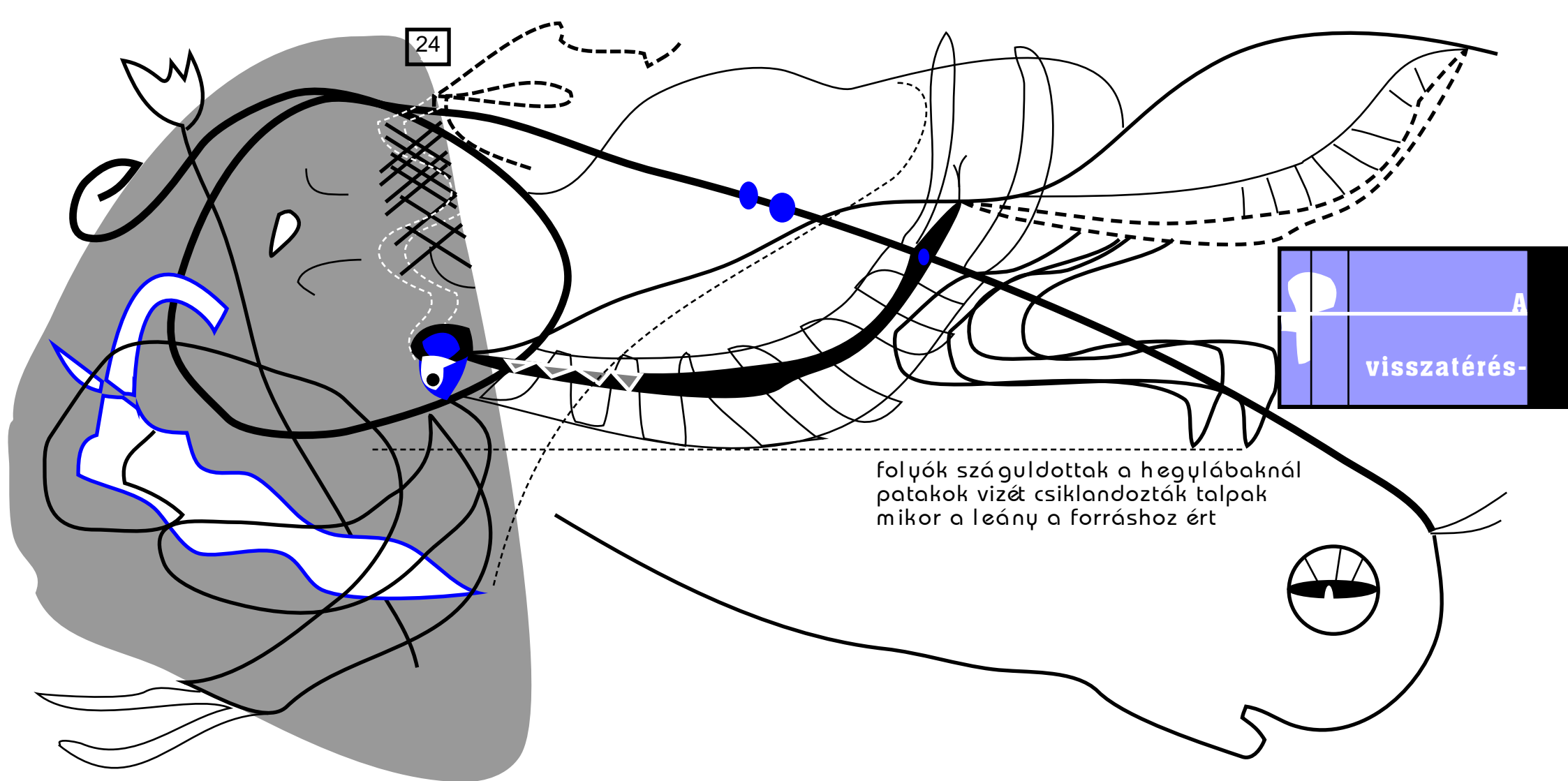
a test még pillanatra feltűnik. Leesik egy golyó.

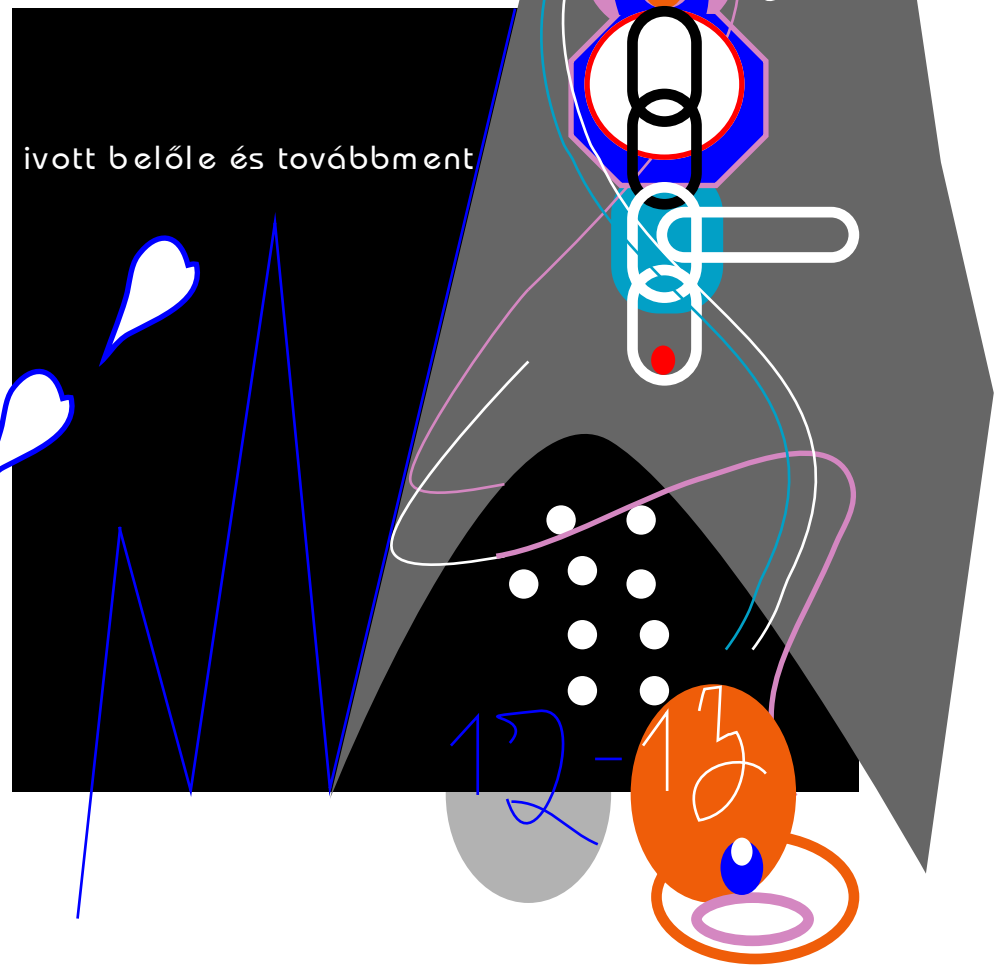
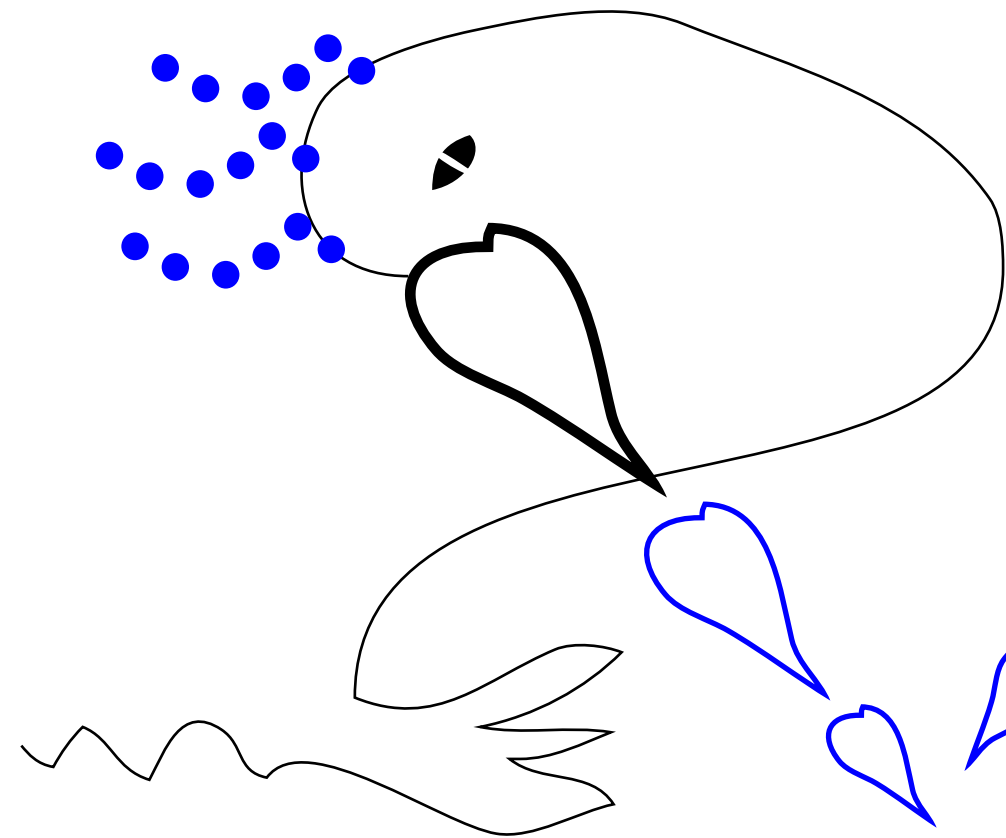
Az árnyak elhagyták asztalon sorba kezdenek gurulni
testet öltött fénygolyók.

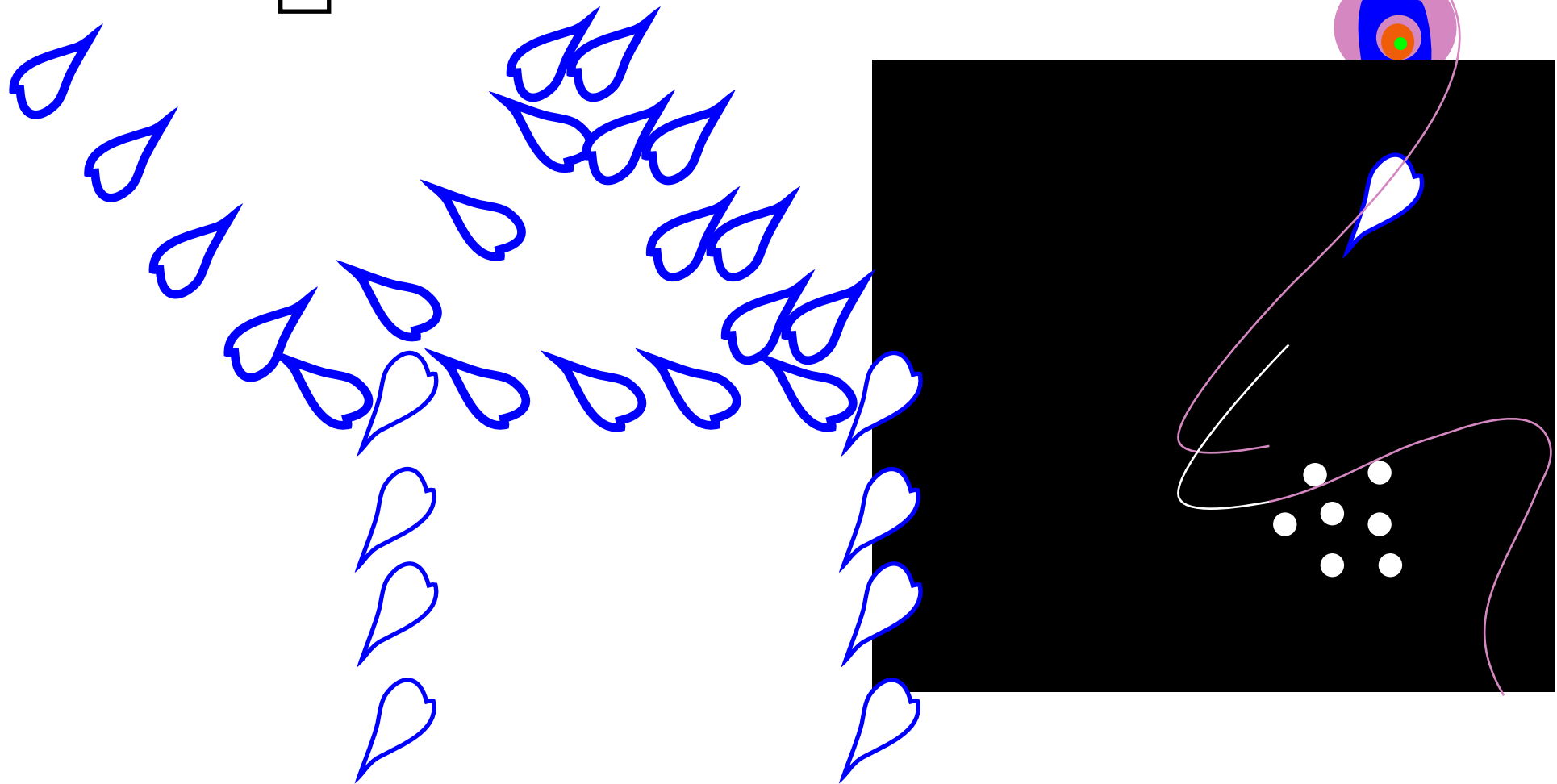
Olga kilép a kunyhóból.

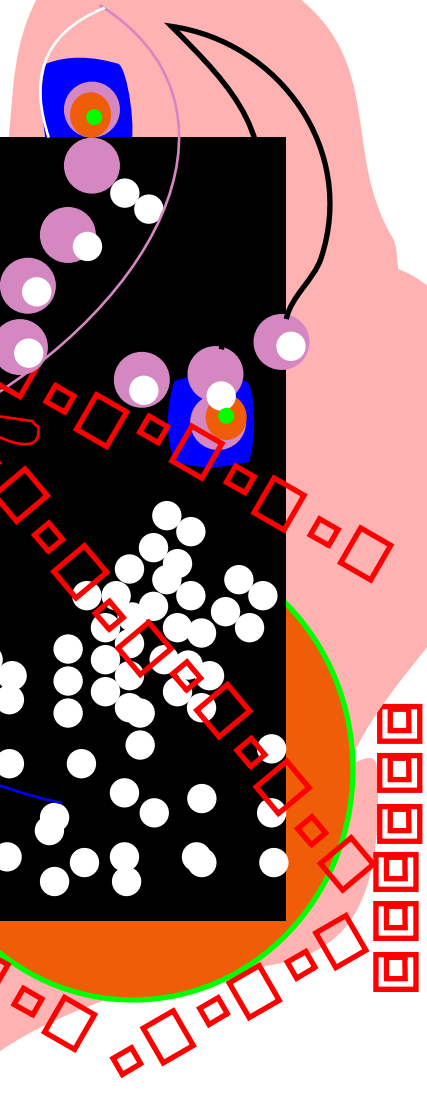
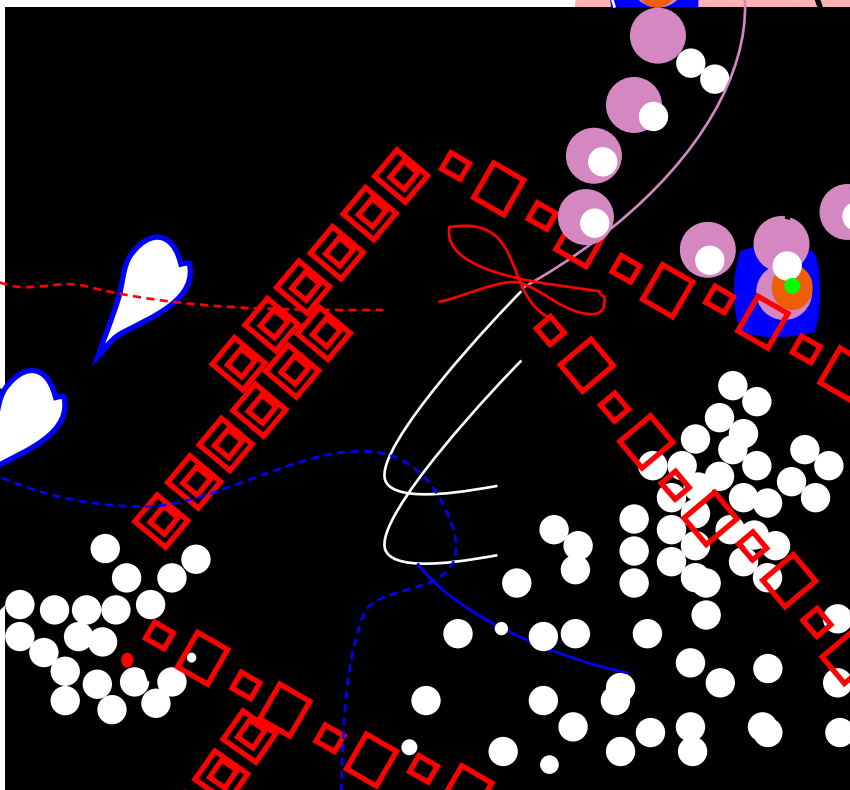
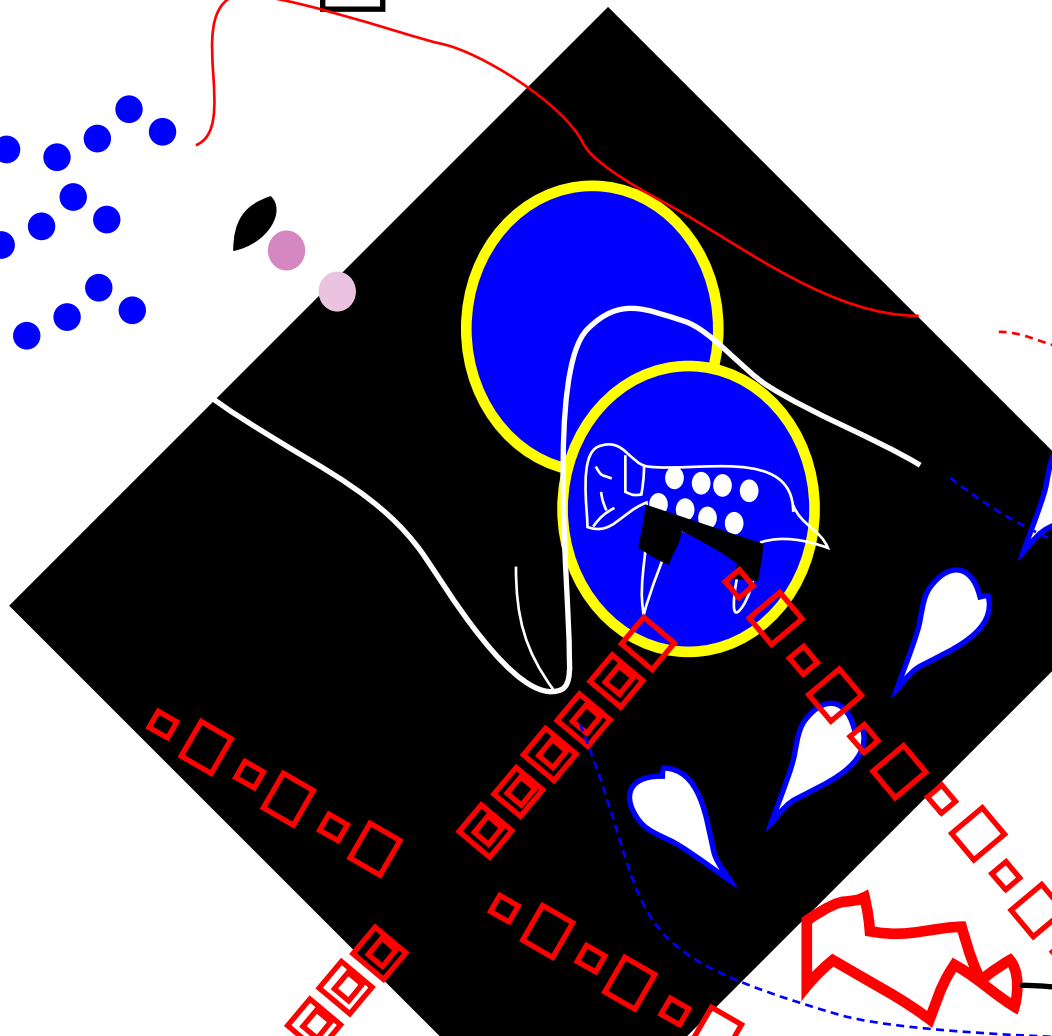
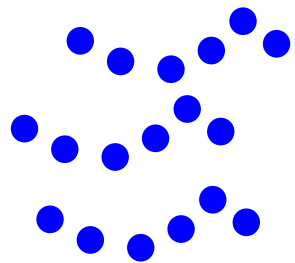

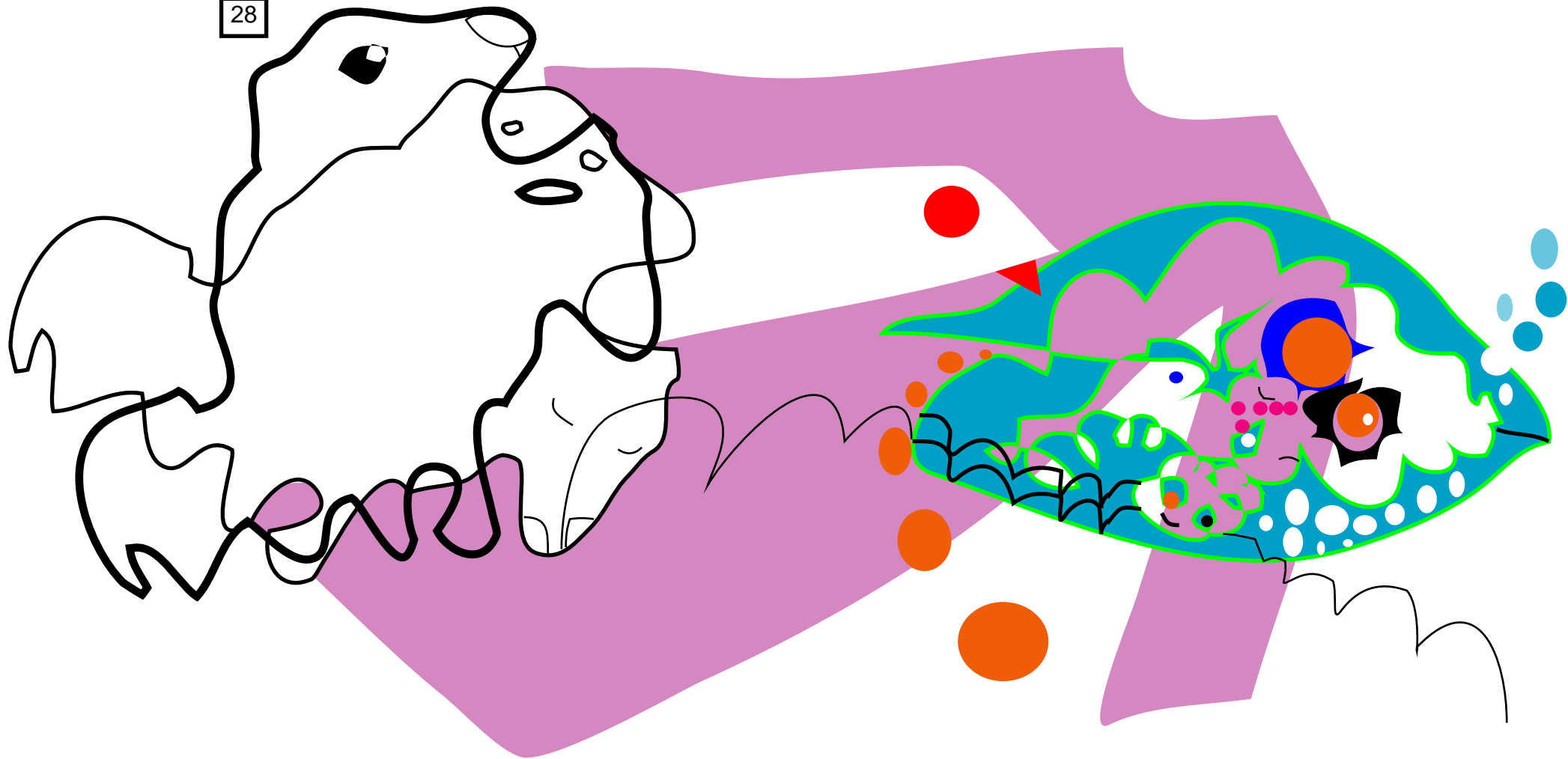
folvók száguldottak a hegy lábaknál
patakok vizét csiklandozták talpak
mikor a leány a forráshoz ért

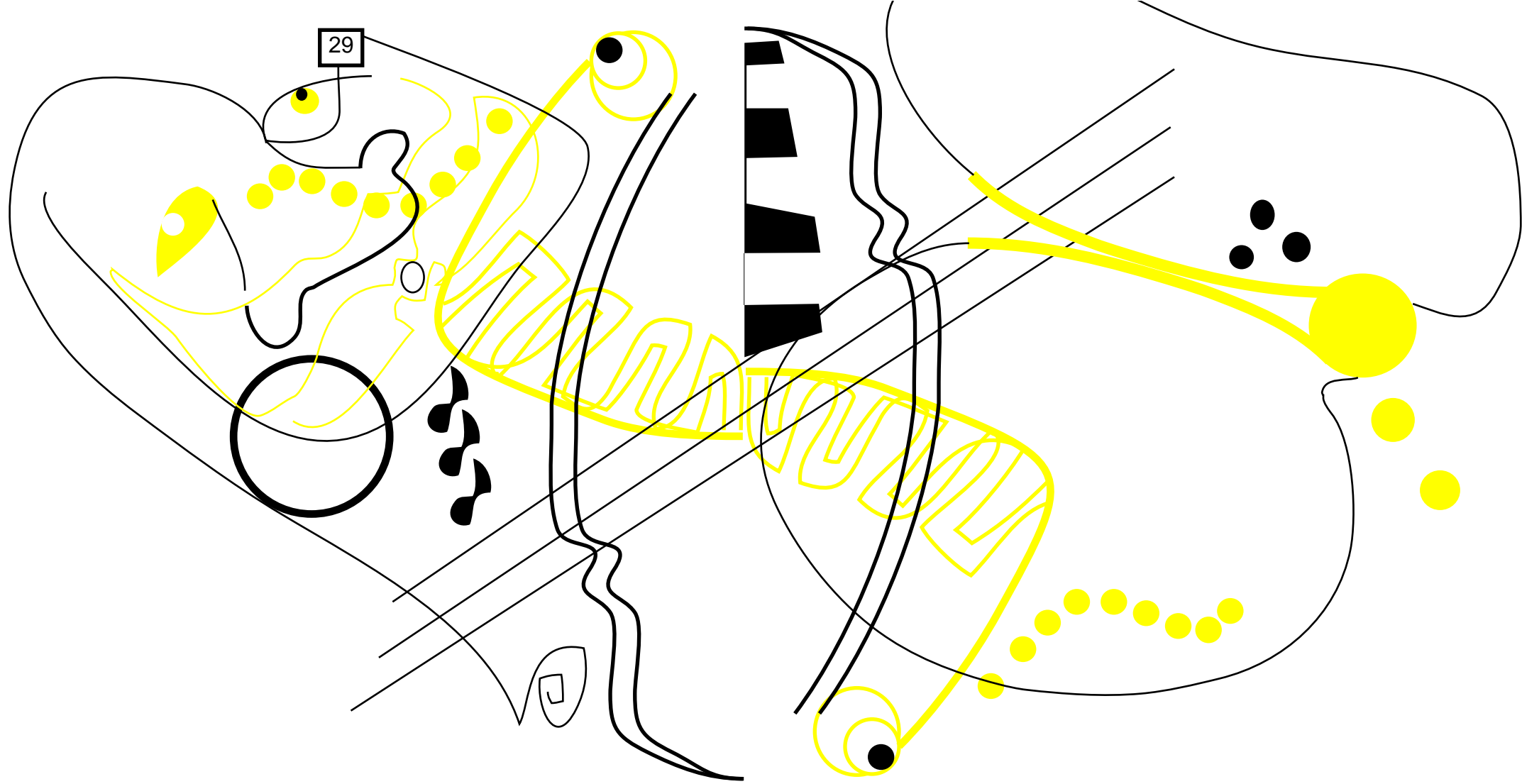

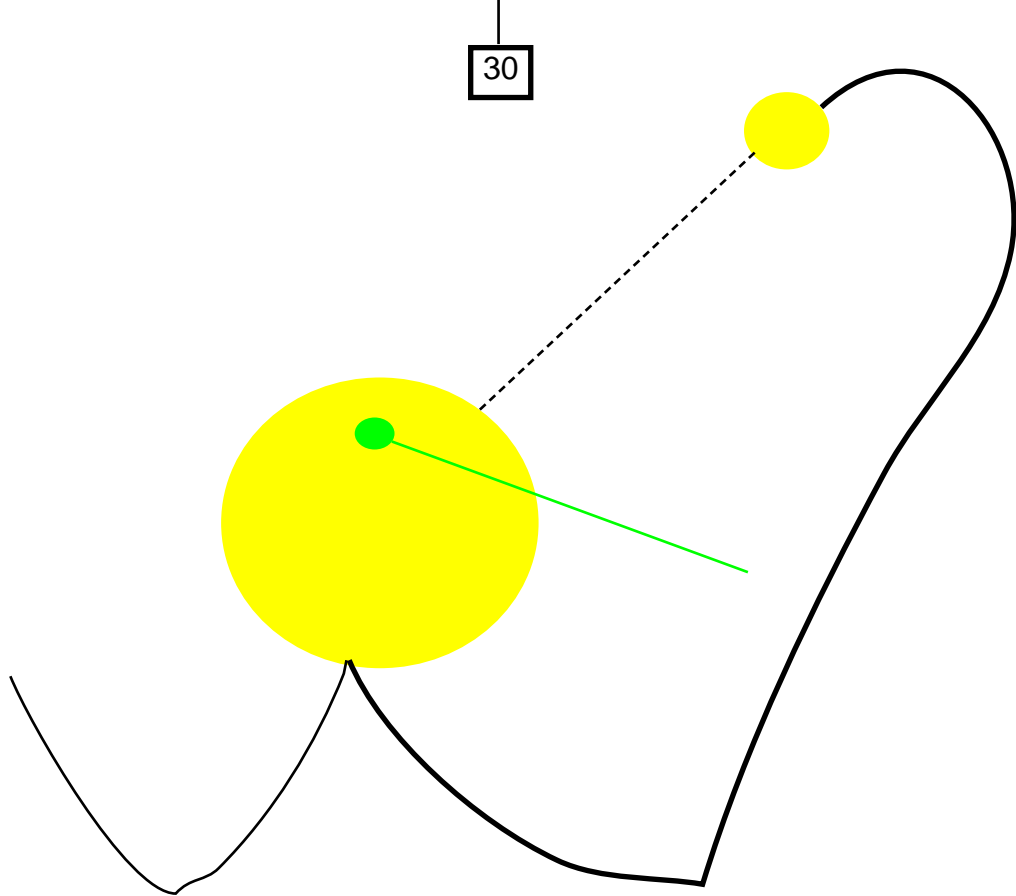

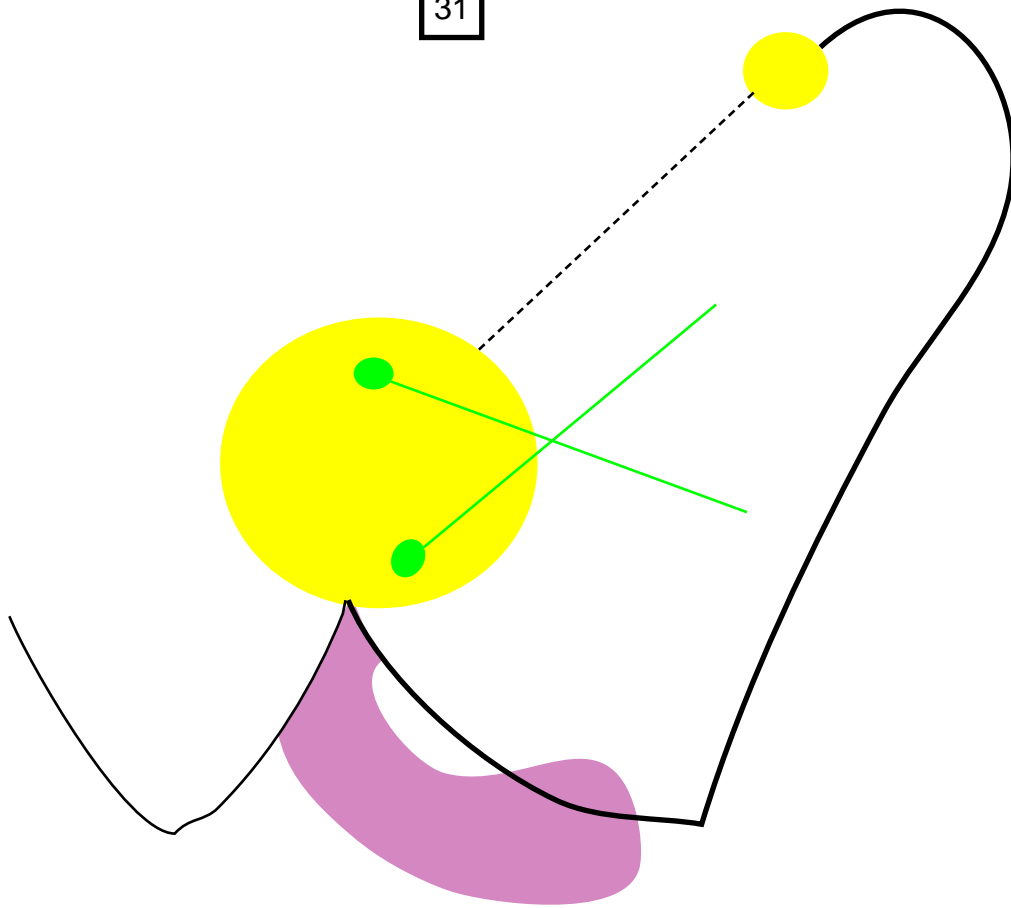

egy ponton túl, mikor már biztos, jó nem jöhet,
megtörténhet minden.

egy ponton túl, mikor már biztos, jó nem jöhet,
megtörténhet minden.

Utószó

A szimbólum- jelolvasás módsze-
rének képi olvasás (rajz képek
egymásutániságának
értelmezése, mint történet, nem
képregény, maradvá
képzőművészet), valamint továb-
blépésként a
rajz és írás kombinációjából
köztes úton kifejlesztett képi írá-
sos olvasás (rajzi jeleknek, ele-
meknek írásos módszerrel való
alkalmazása)

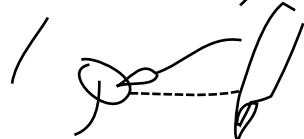
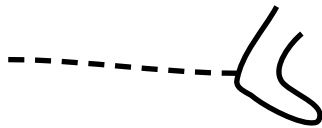
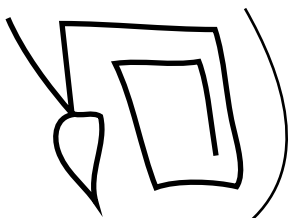
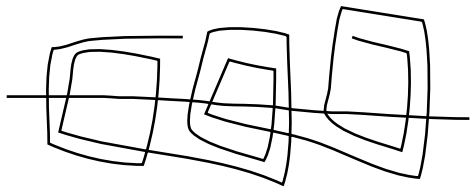
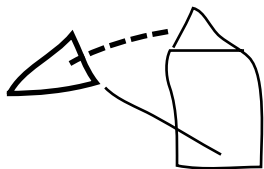
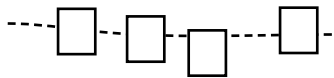
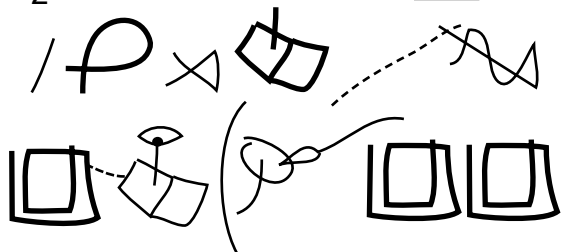
Utószó

A szimbólum- jelolvasás módsze-
rének képi olvasás (rajz képek
egymásutániságának
értelmezése, mint történet, nem
képregény, maradvá
képzőművészet), valamint továb-
blépésként a
rajz és írás kombinációjából
köztes úton kifejlesztett képi írá-
sos olvasás (rajzi jeleknek, ele-
meknek írásos módszerrel való
alkalmazása)

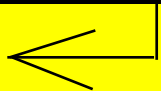
1

2

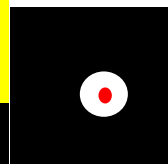
2

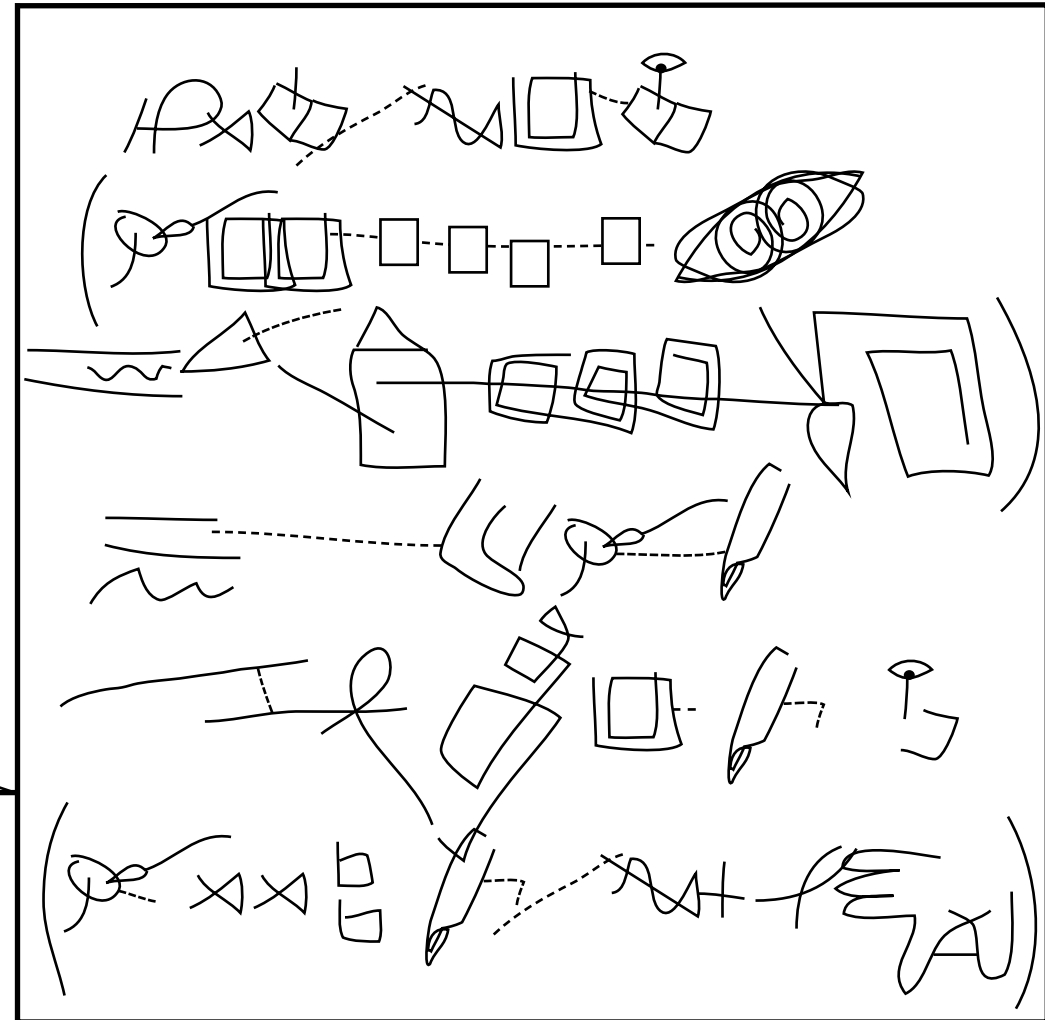
fordítás 31. lap -utószó /
szimbólum-
jelolvasás módszer
képi írásos olvasást
alkalmazva

1

szimbólum- jelölvasás a képi olvasás módszerével

Utószó az utószóban

vallomás:

Mindaz, amiről eddig szó volt, de nem hangzott el. Azaz valahogy máshogy hangzott.

Elhagyott az utolsó védangyalod.

Mindenki, aki addig az életedbe akadt, utadba, elárult téged, hogy mentse magát. Hogy neki jobb legyen.

A kitaszítottságot, kirekesztést, elhallgatást, megalázást is jobban viselem, mint azt, hogy külső hatásra meggyőződéseim ellenére cselekedjem.

Ütött már meg olyan ember, akit nem ismertél, addig soha nem láttál?

Nem.

– **Ütött már meg olyan ember, akit ismertél?**

–

– **Ez a végső nagyigazság az ember lelki békességeért, hogy megszabadulhasson minden földi rabságtól, kötöttségtől. Betegséggel való zsarolással az emberi lélek fel nem menthető bűn alól. A beteg embernek is ép úton kell és lehet csak! az égbe menni. Amikor a pára kileheli lelkét, az a mennyei boldogság pillanata. Megtisztulás. Másként nem lehet elmenni. A hajlamok, hajlandóságok könnyen eltévelyednek, rossz útra térítődnek, ha nem követi mindvégig az úton személyiségfejlődés.**

Hogy jól látom-e, nem tudom.

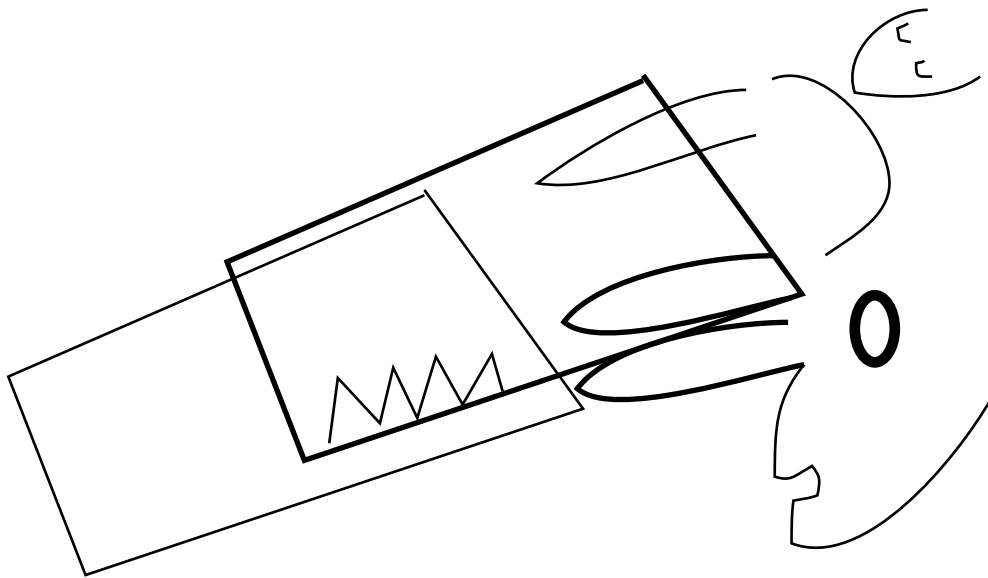
Miért is írom mindezt? Nem tanulságként, csak egyszerűen a levegőbe, levegőre írom.

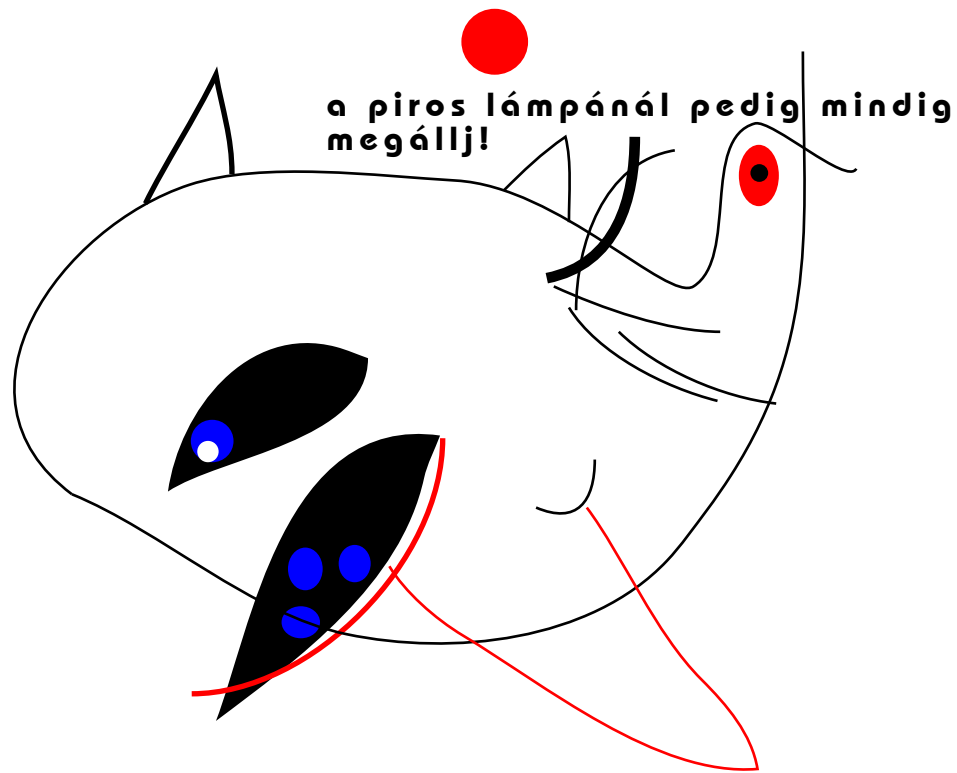
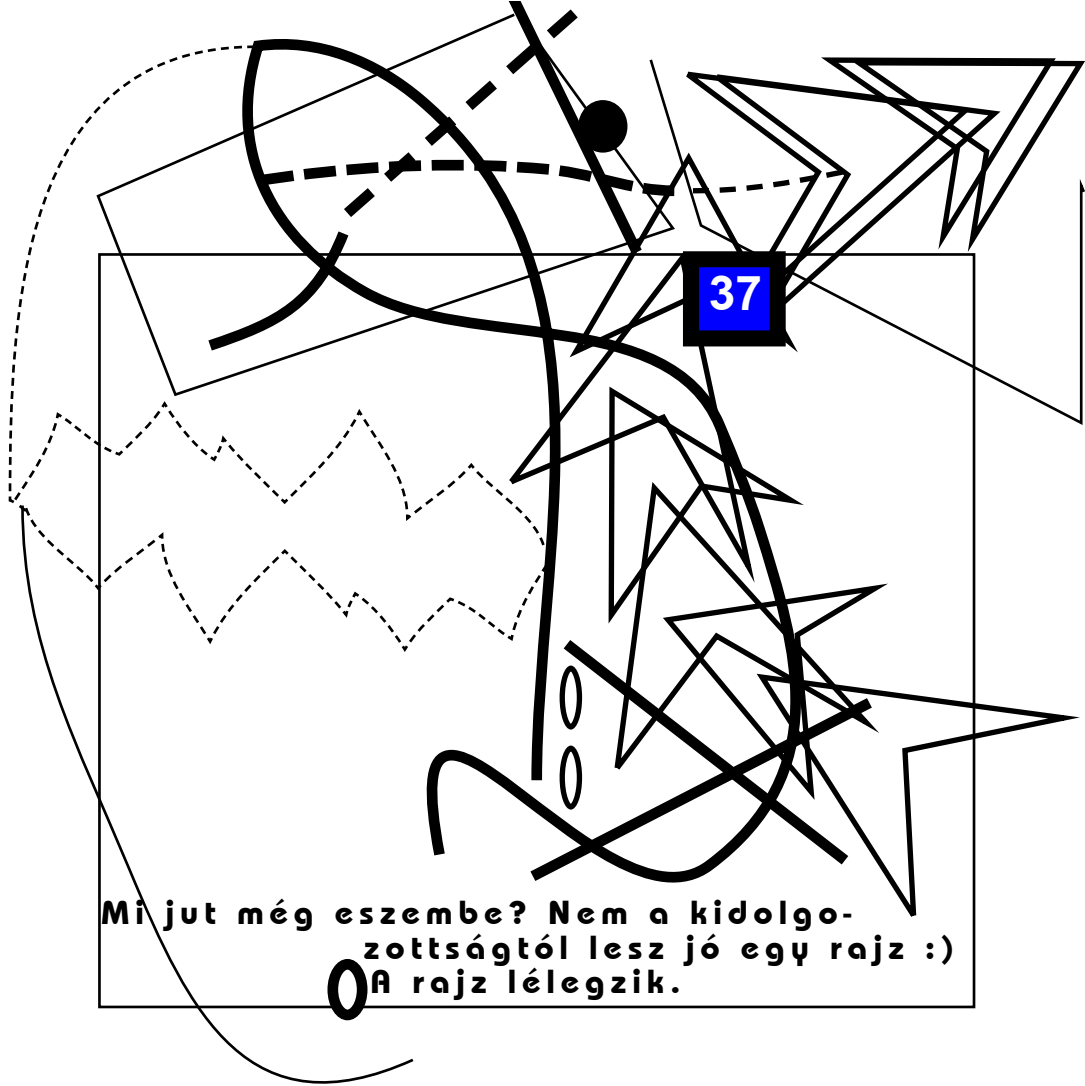
Minden korban ez mentette meg és ez menti meg az emberiséget. (...) Igen, emberiség. Az alázat abban rejlik, hogy hűek legyünk önmagunkhoz. Az emberi elme, emberi lélek : ez egyedül, amiért érdemes élnünk, és leszármazottjainknak is átadni.

Ha már megszülettünk, földre jöttünk (bármilyen is, amiben hiszünk e tekintetben), életünket ebben az egyetlen igazságban teljesíthetjük be. Földi életünk egyetlen megmaradt köve, amit nem engedhetünk ki kezeinkből.

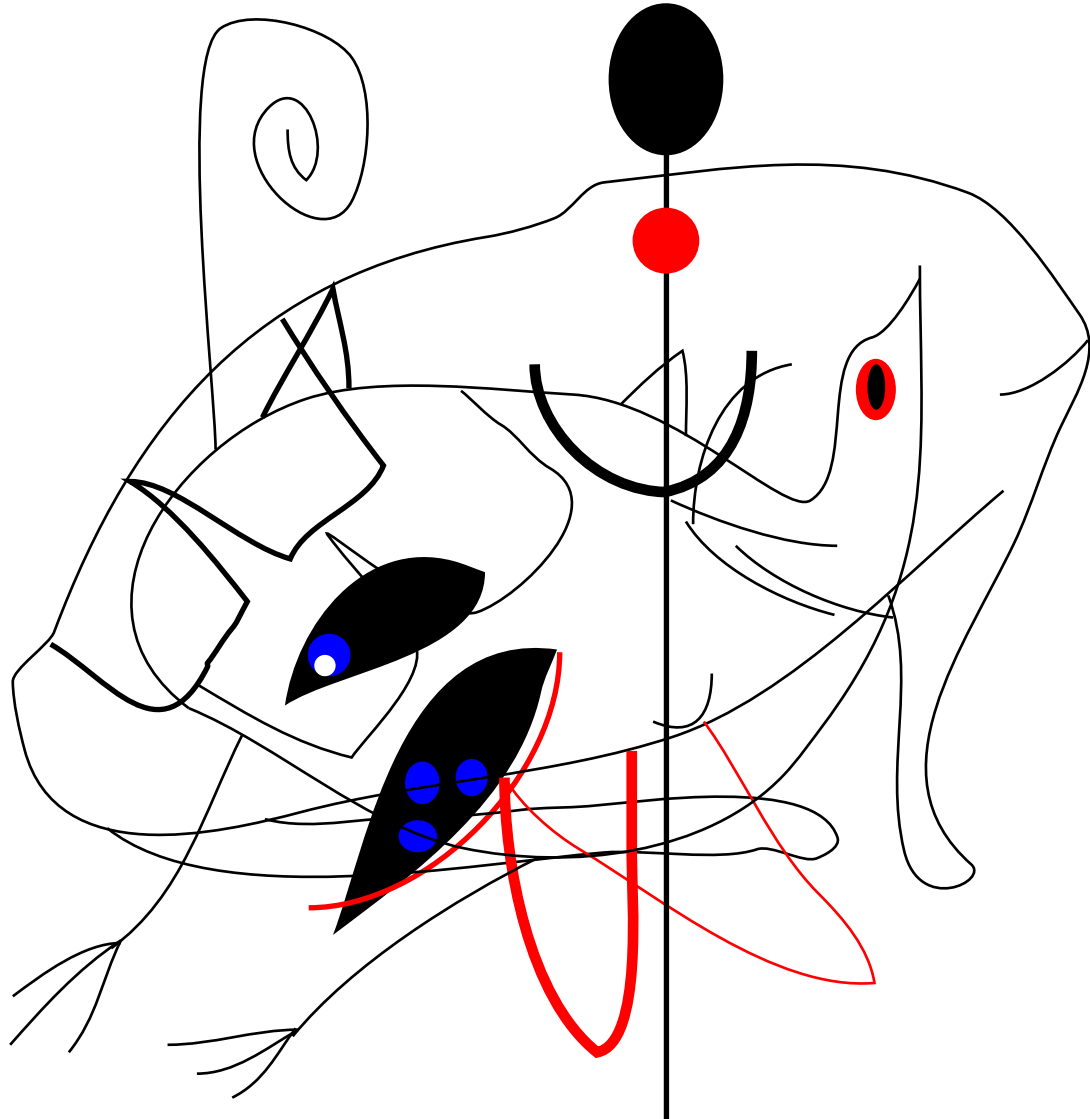
Hogy kik vagyunk? Mi is az önmagunk? Az ember nem születik rossz embernek.

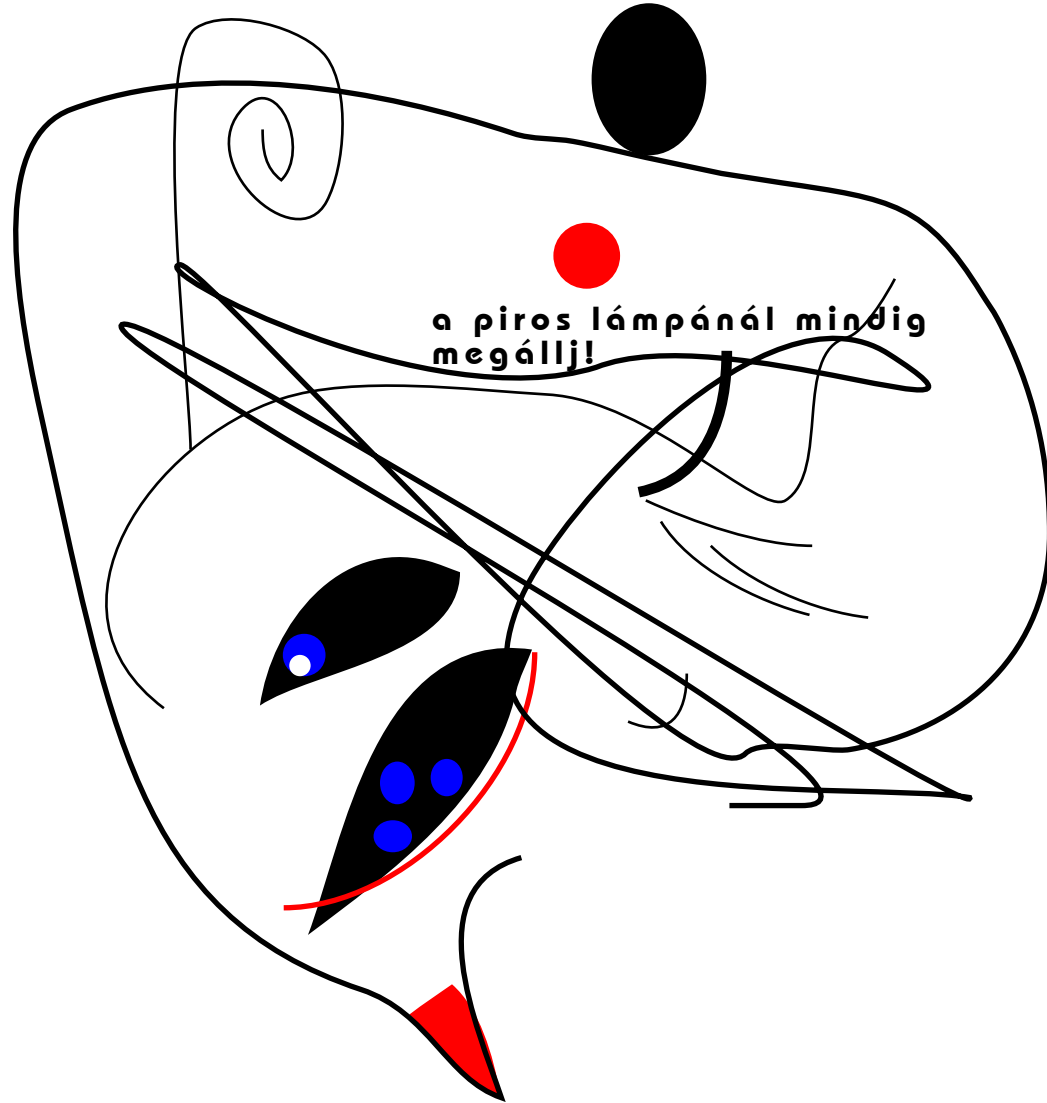
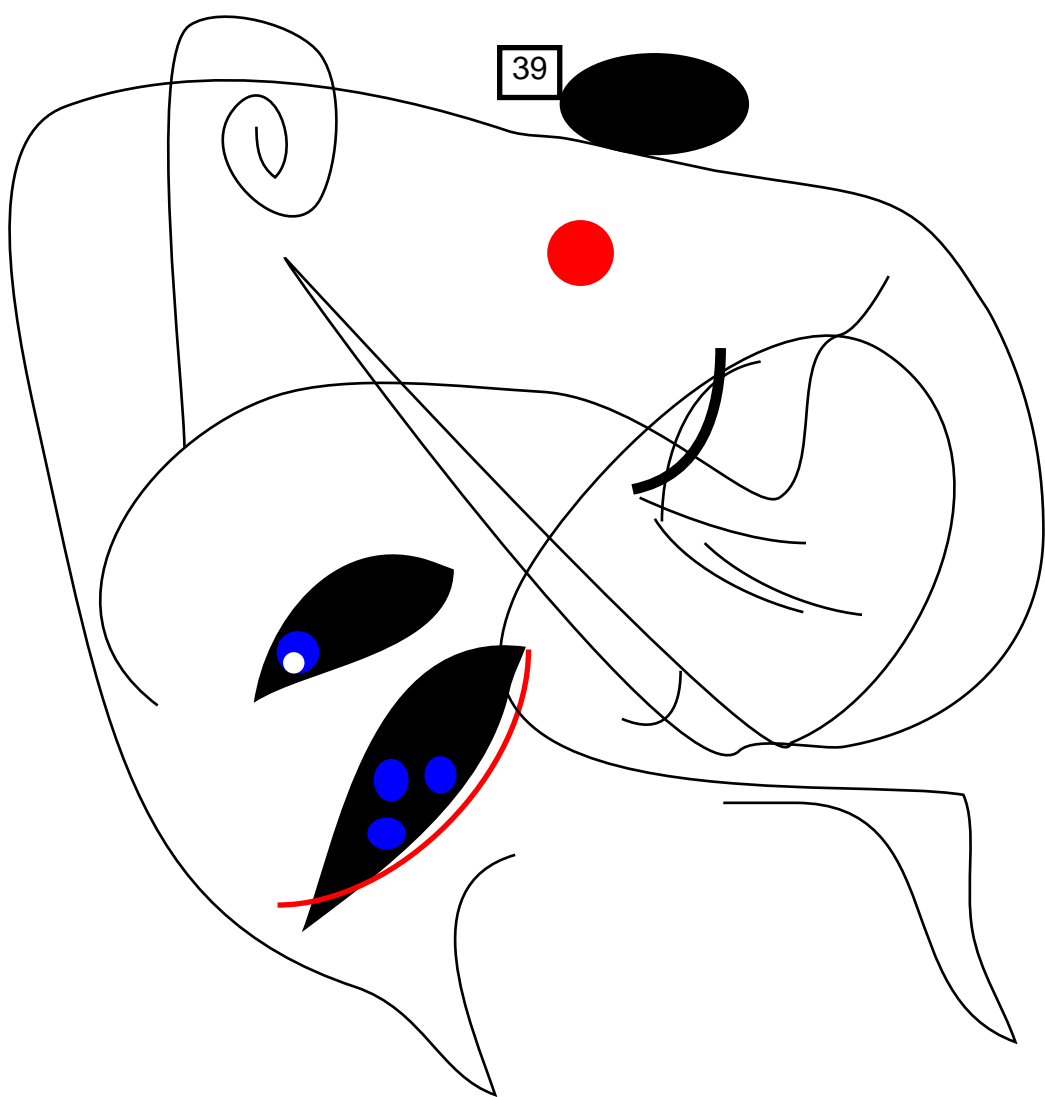
Ezt ildomos nem elfelejteni. Hogy egyszerű halandónak, ámbar embernek születtünk. Nincs más igazság. Bárhová fejlődik vagy hanyatlik is velünk, körülöttünk a társadalom.

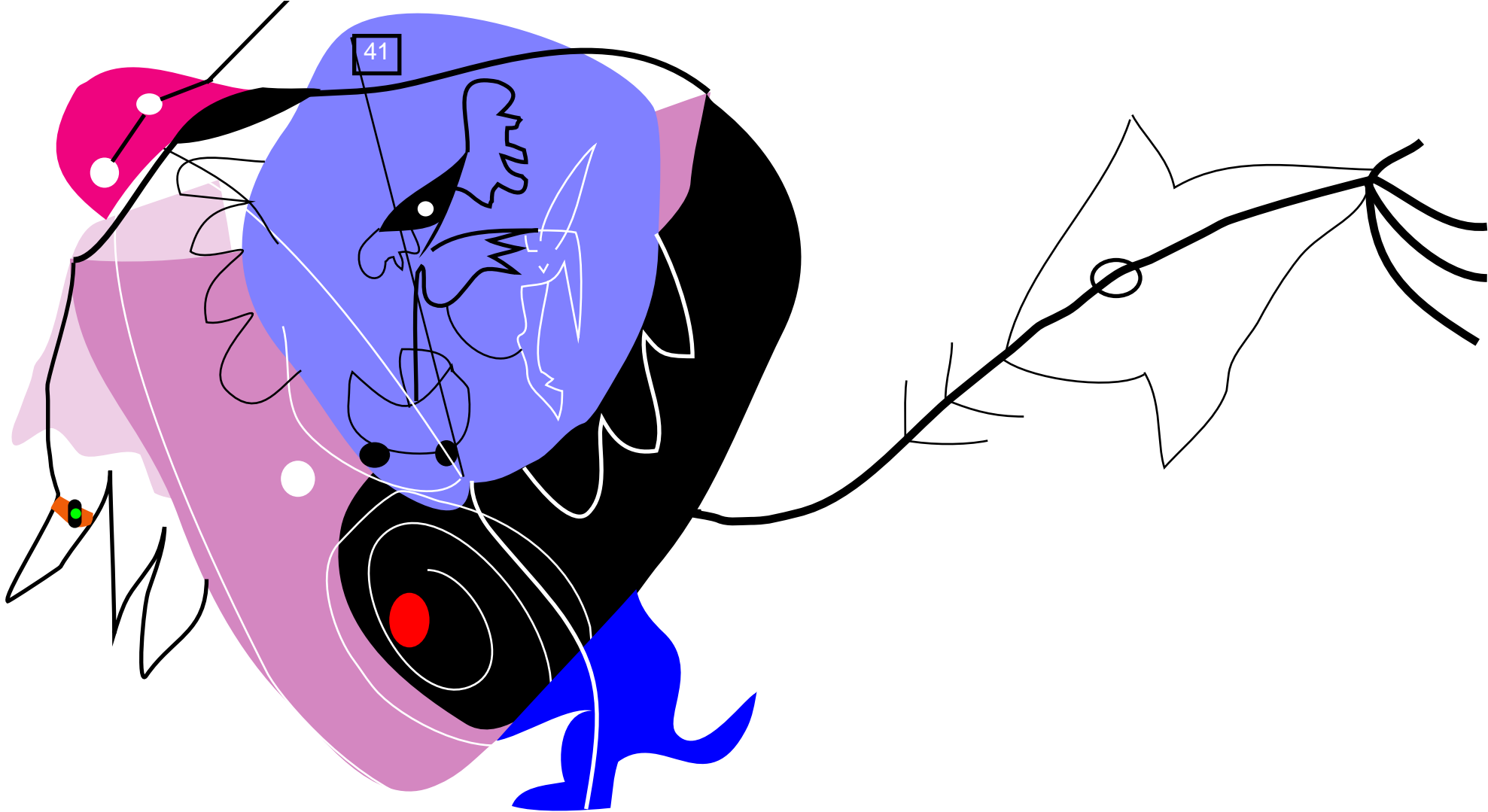
38

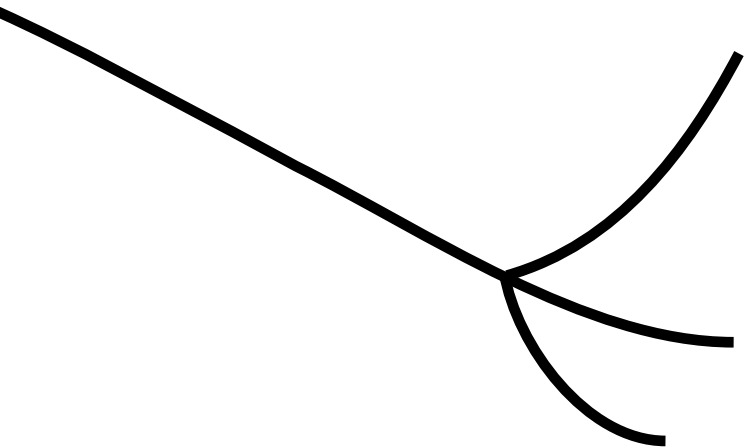

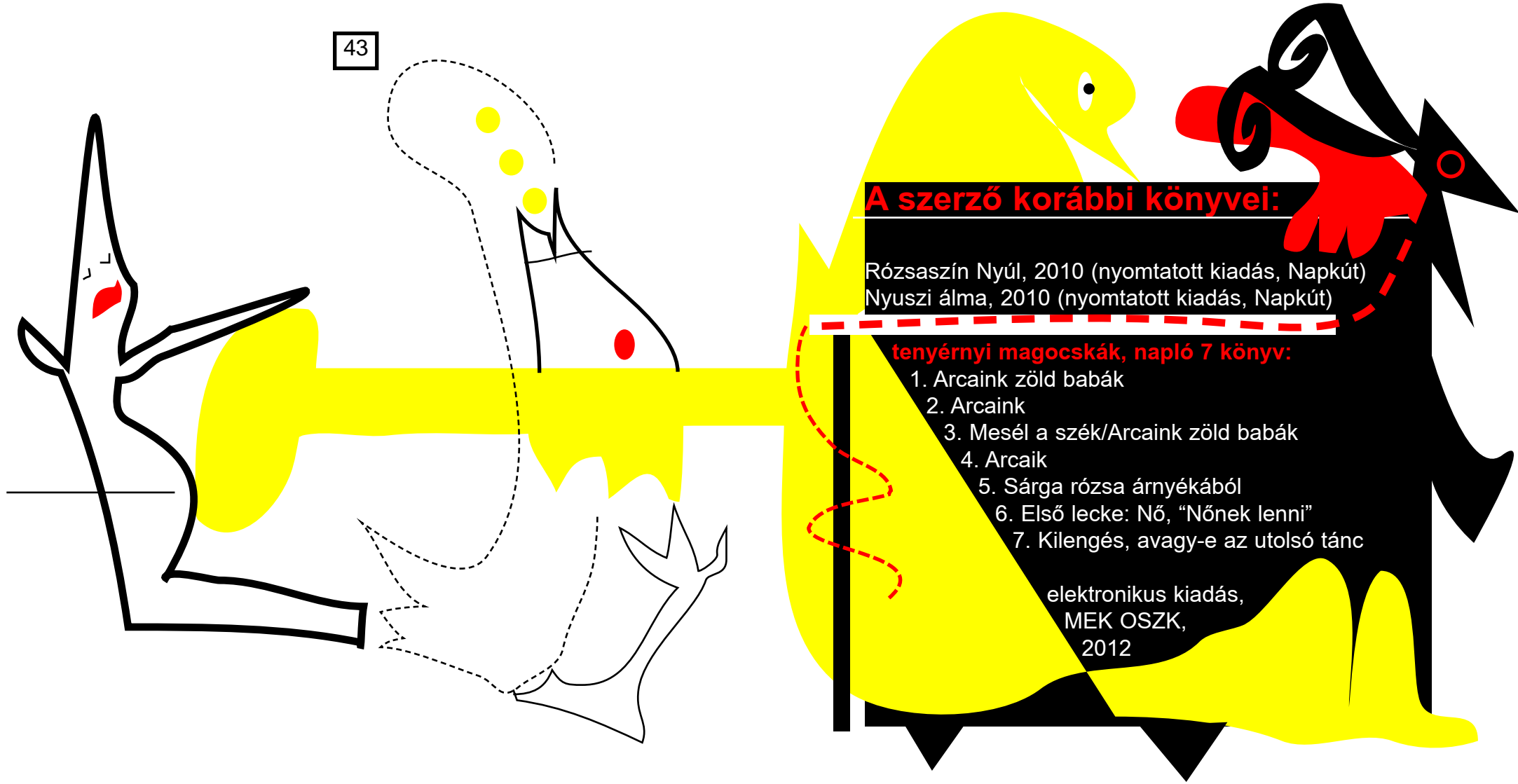

a piros lámpánál pedig
mindig megállj!

A szerző korábbi könyvei:

Rózsaszín Nyúl, 2010 (nyomtatott kiadás, Napkút)

Nyuszi álma, 2010 (nyomtatott kiadás, Napkút)

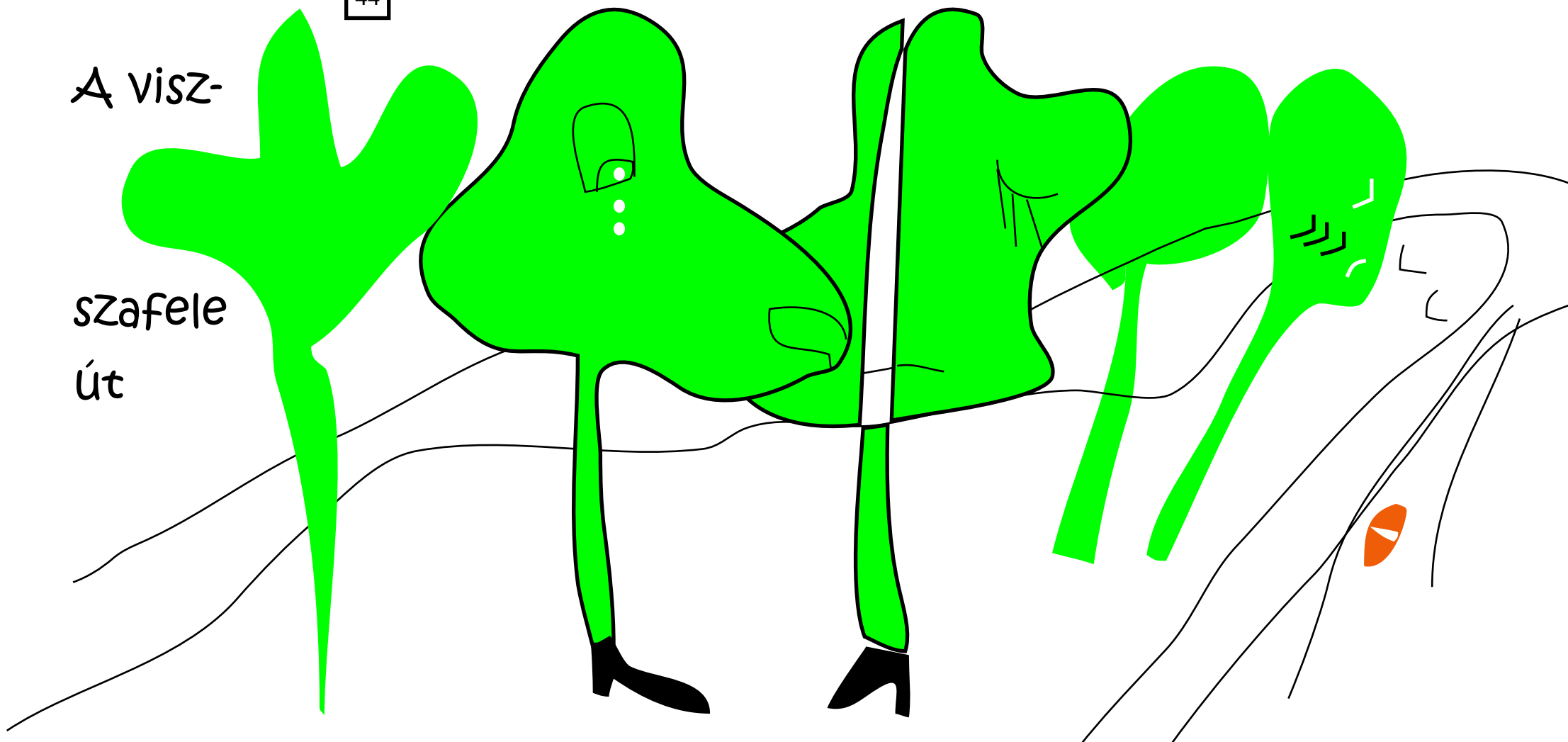
tenyéryi magocskák, napló 7 könyv:

1. Arcaink zöld babák
2. Arcaink
3. Mesél a szék/Arcaink zöld babák
4. Arcaik
5. Sárga rózsza árnyékából
6. Első lecke: Nő, "Nőnek lenni"
7. Kilengés, avagy-e az utolsó tánc

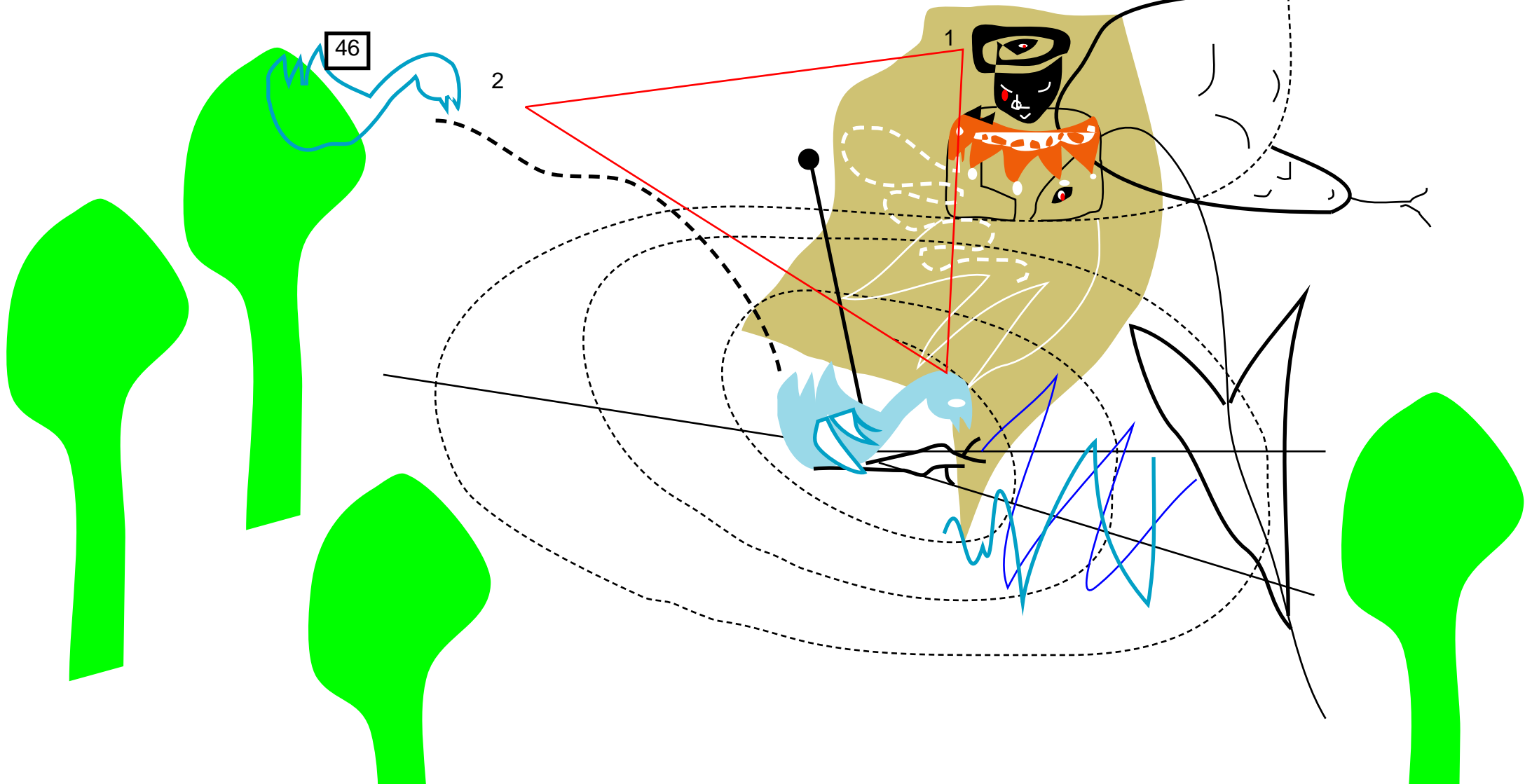
elektronikus kiadás,
MEK OSZK,
2012

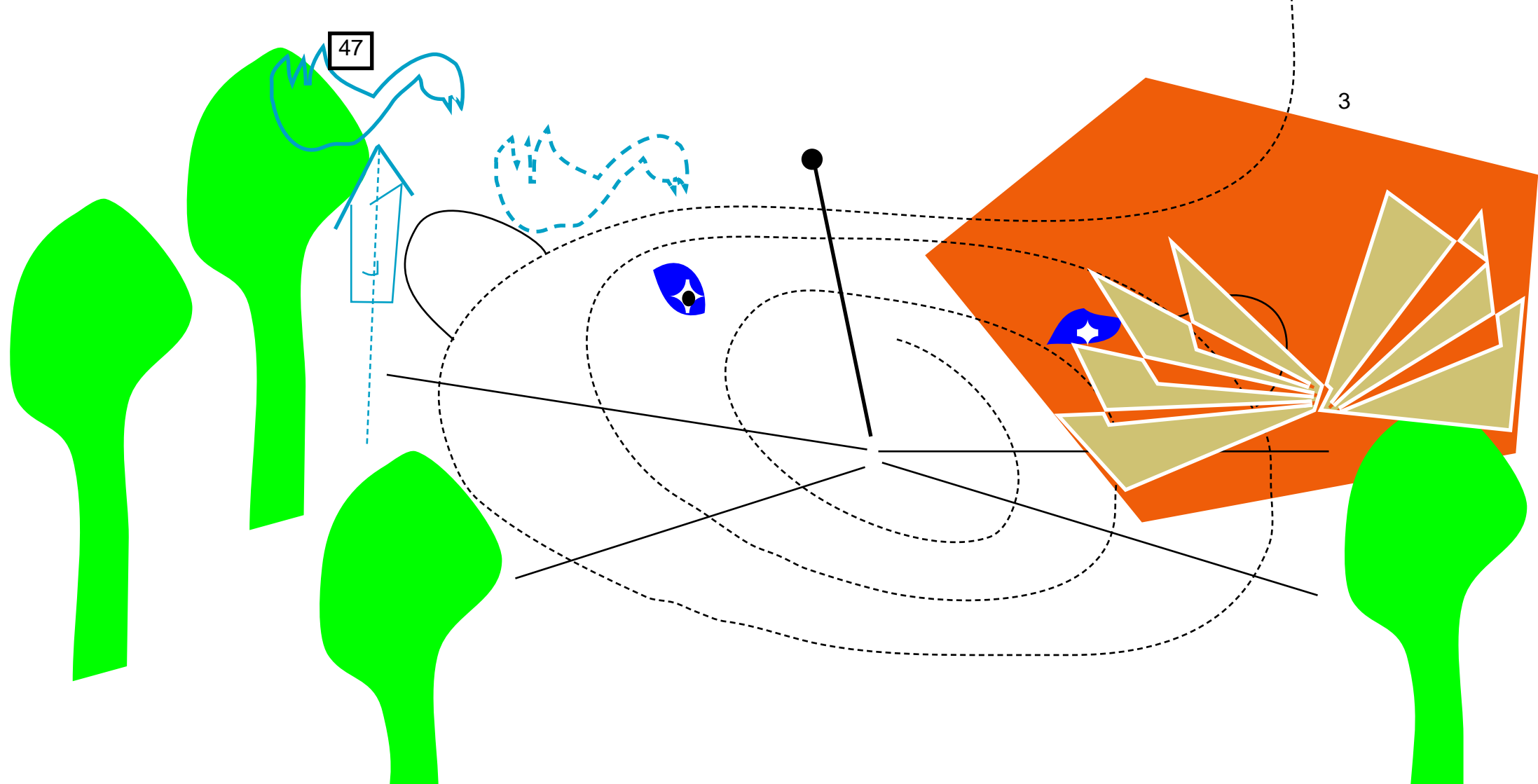
A visz-

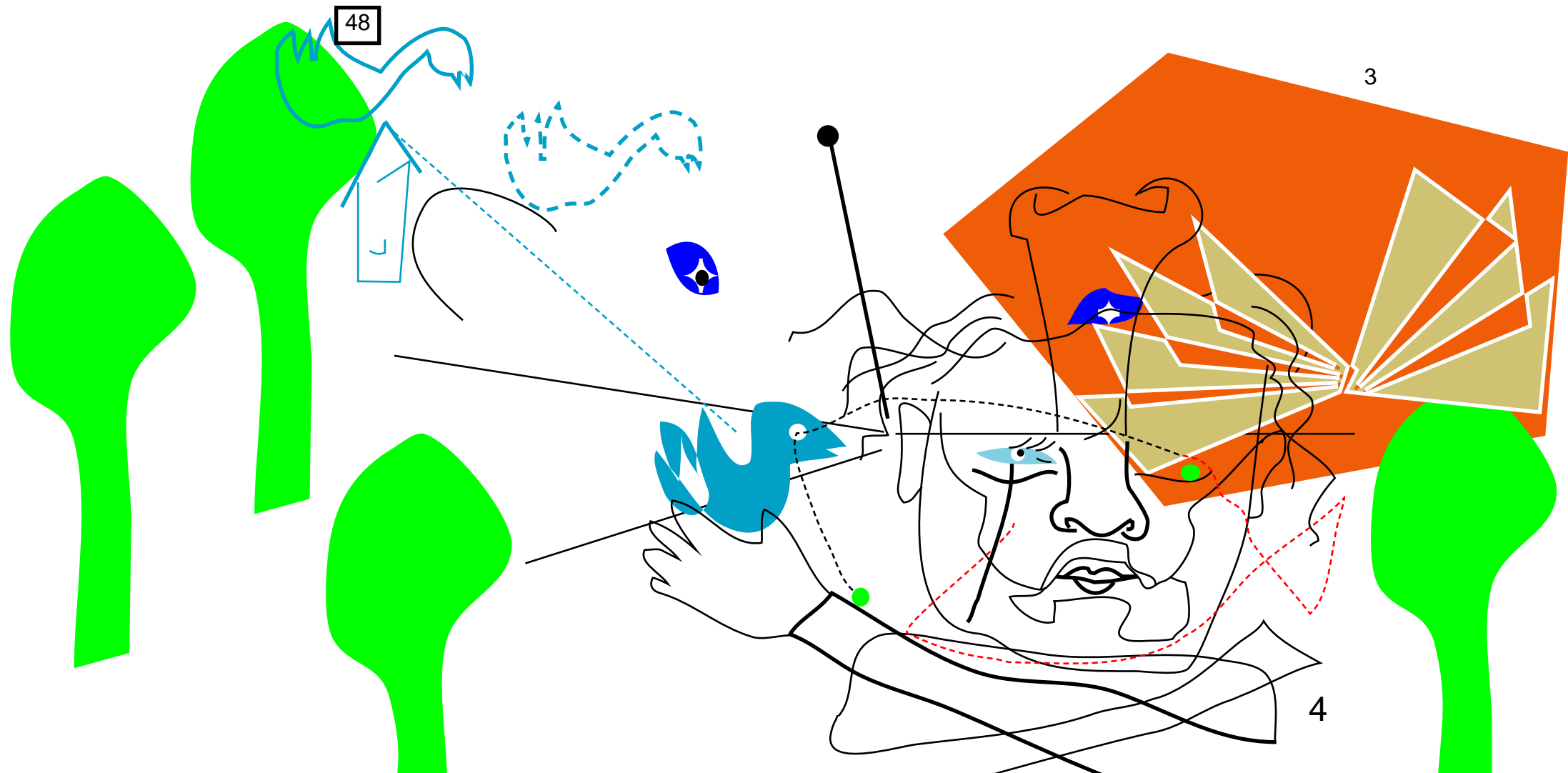
szafele
út

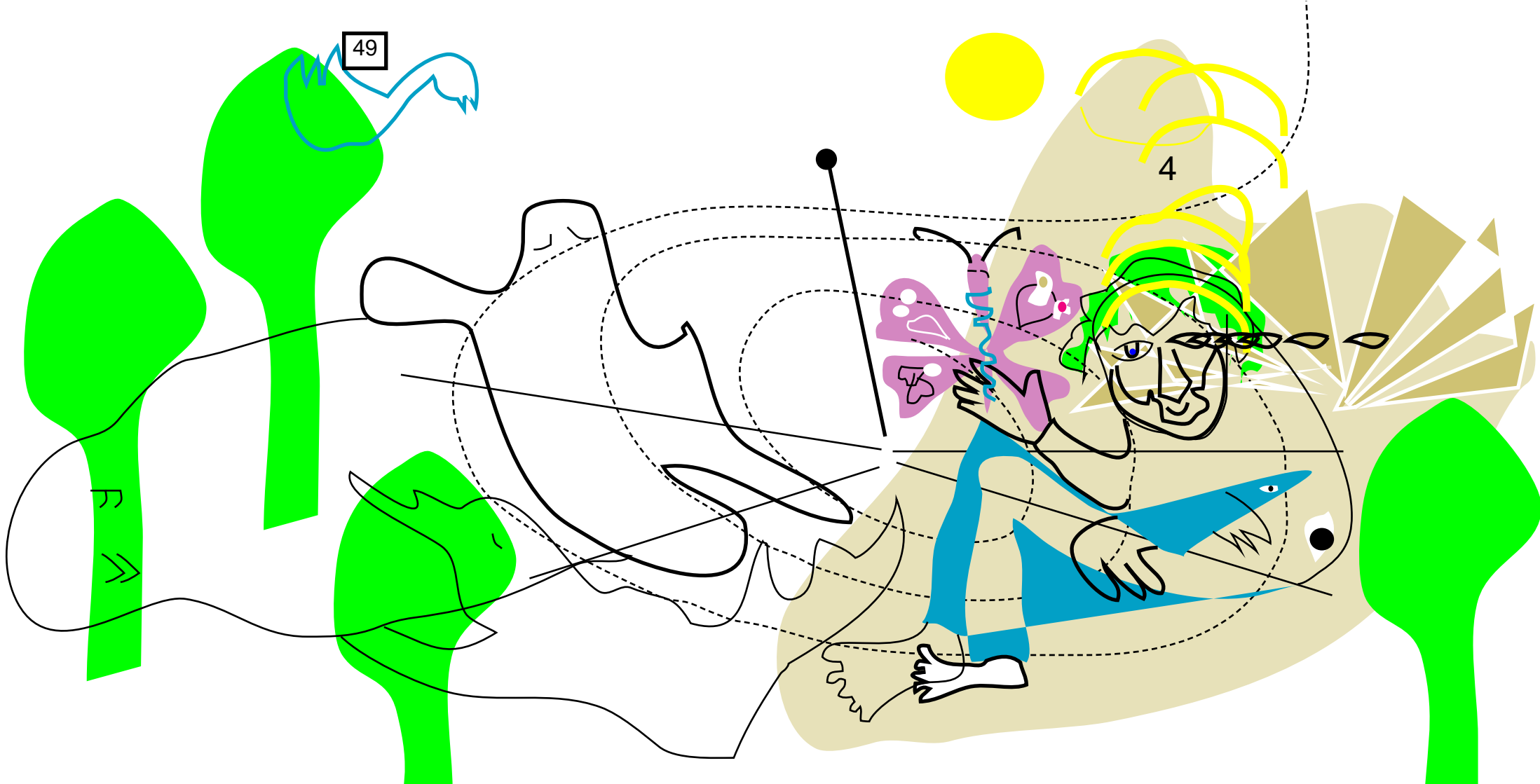

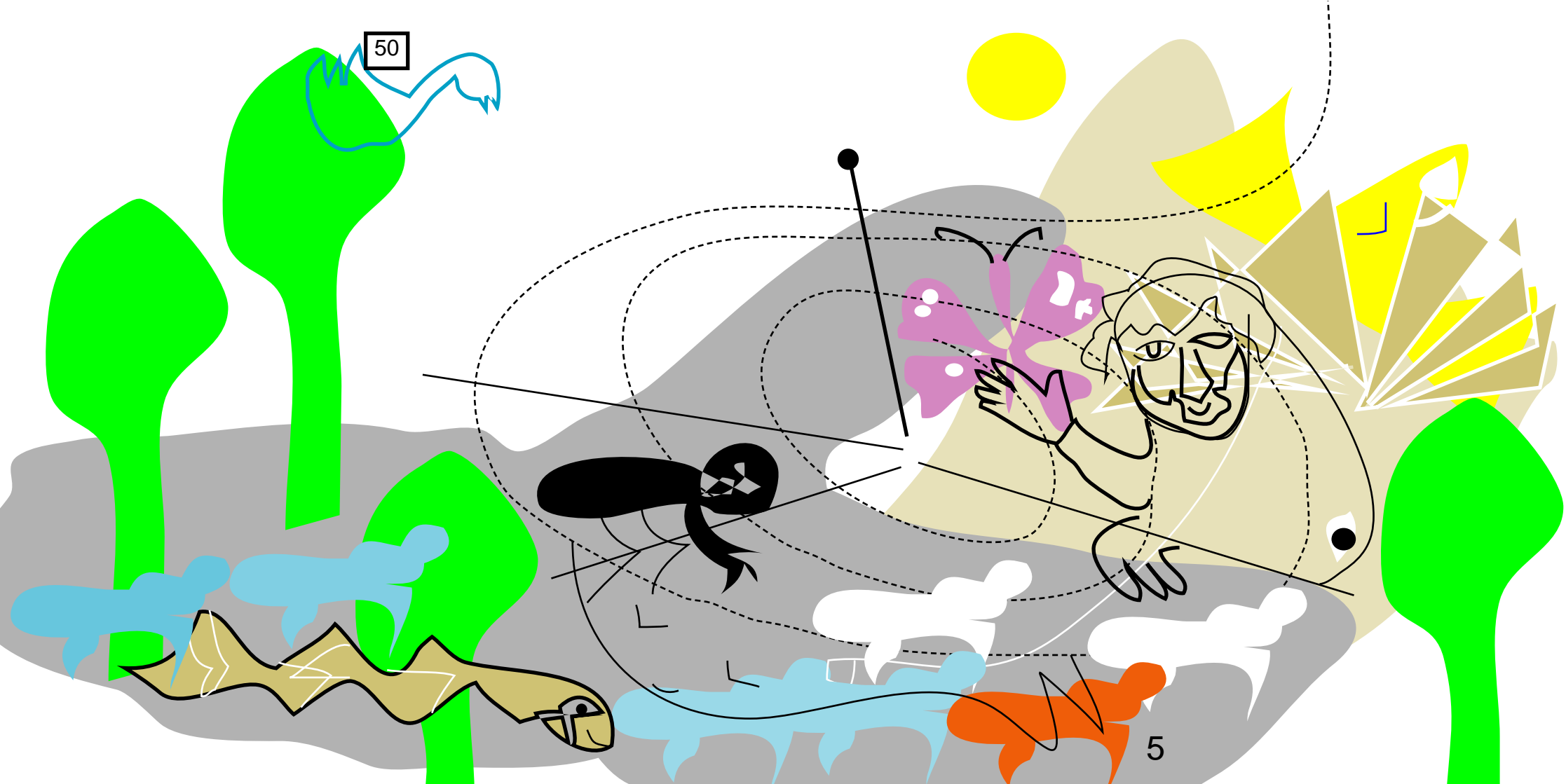

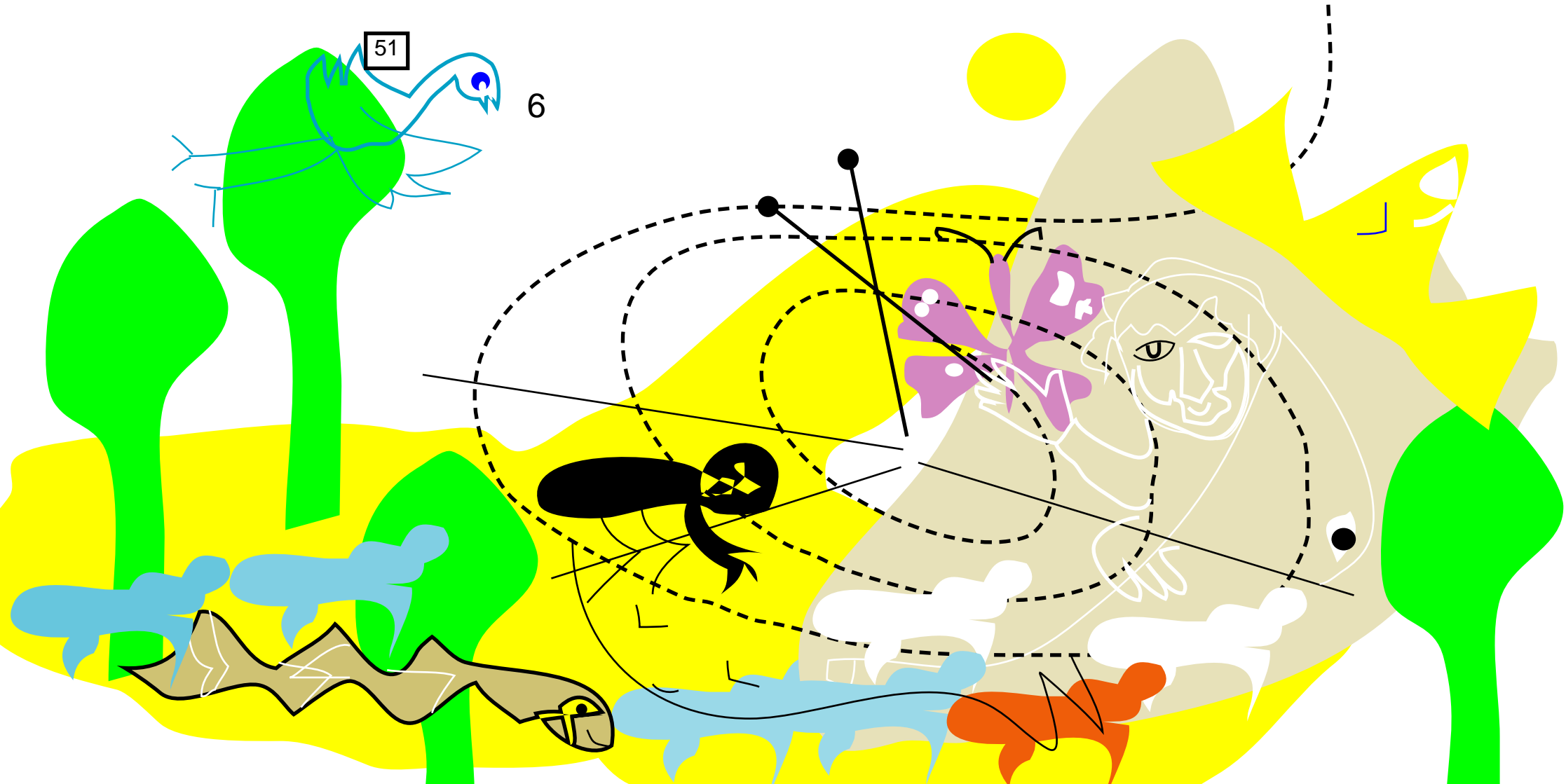

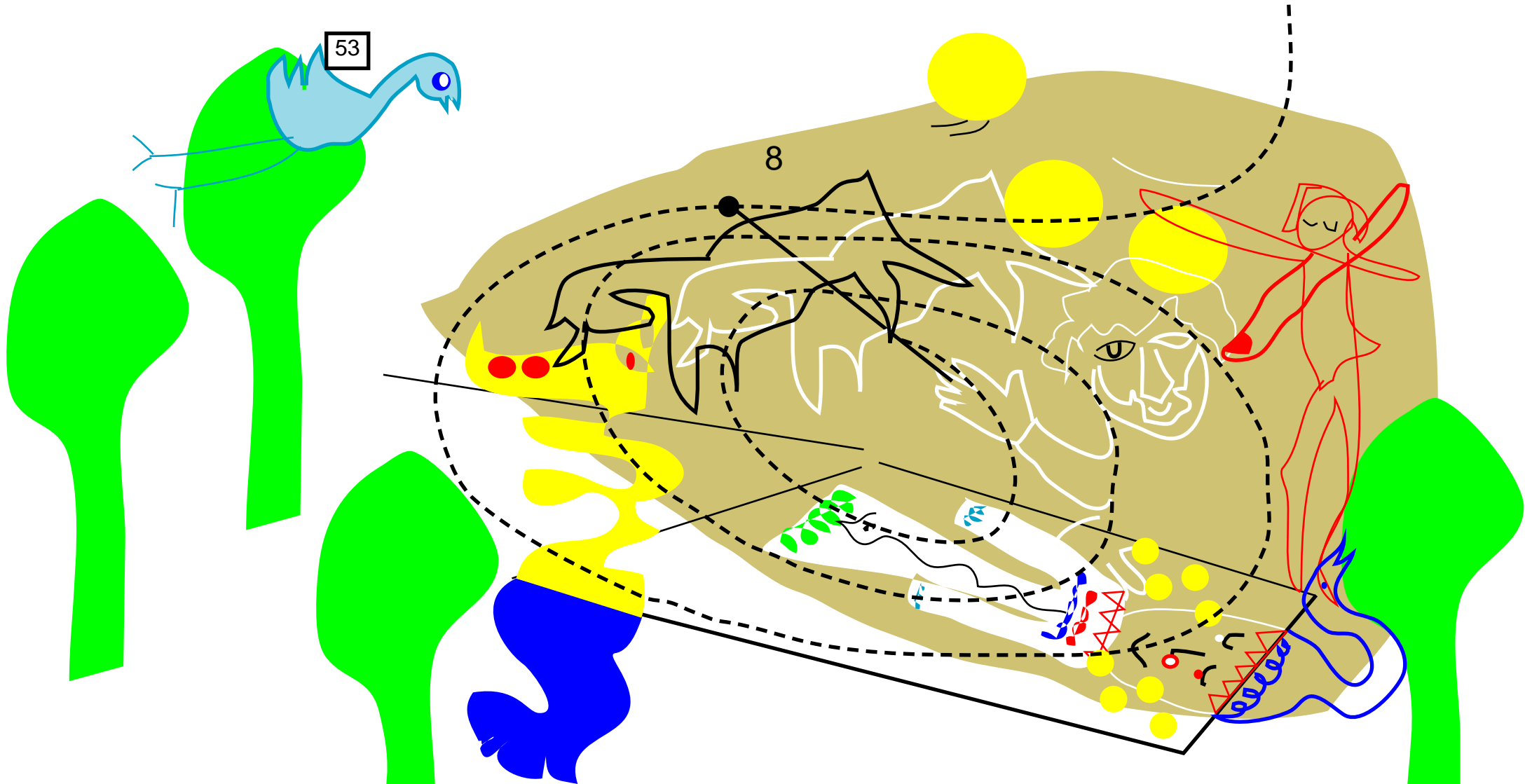

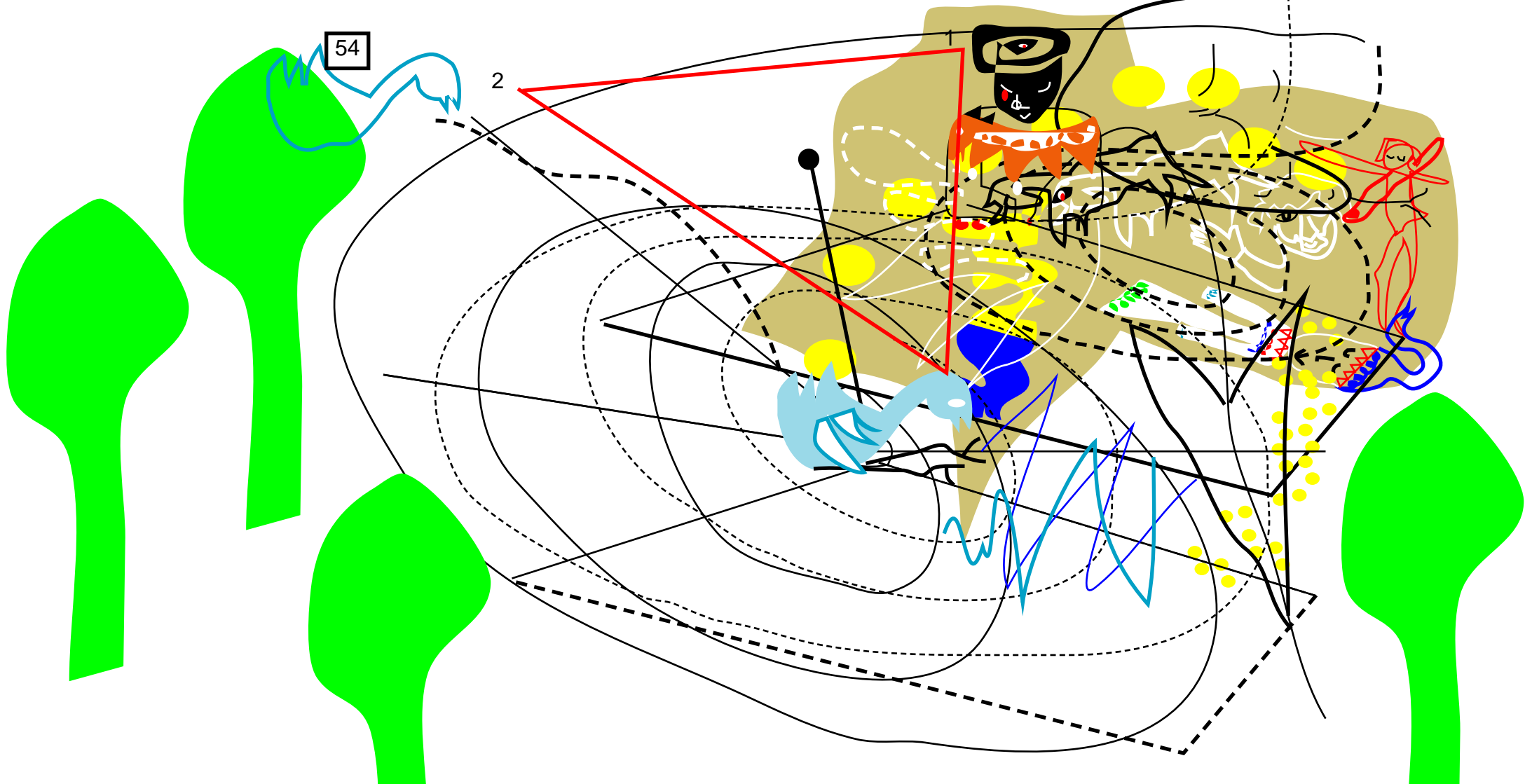

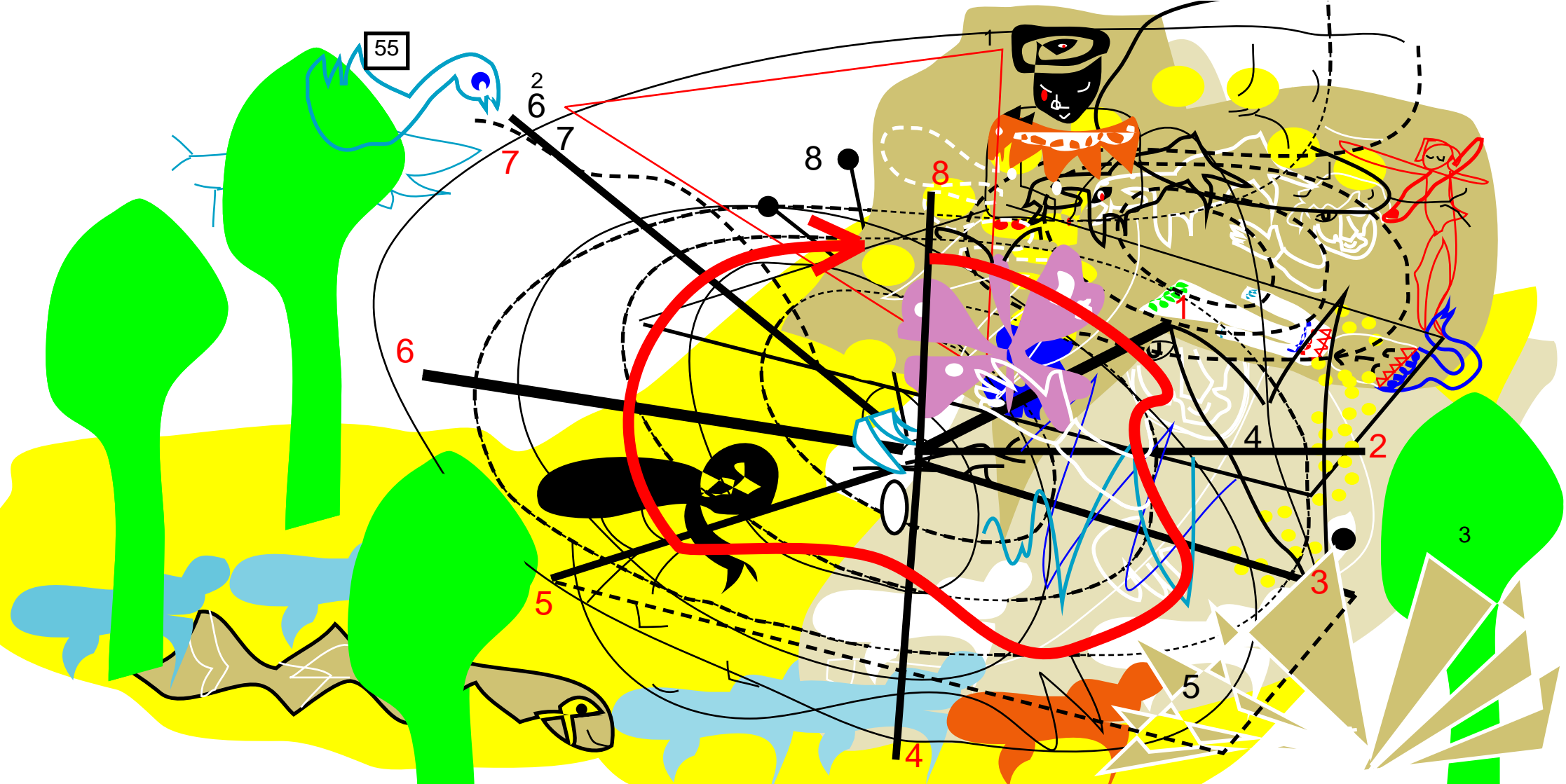

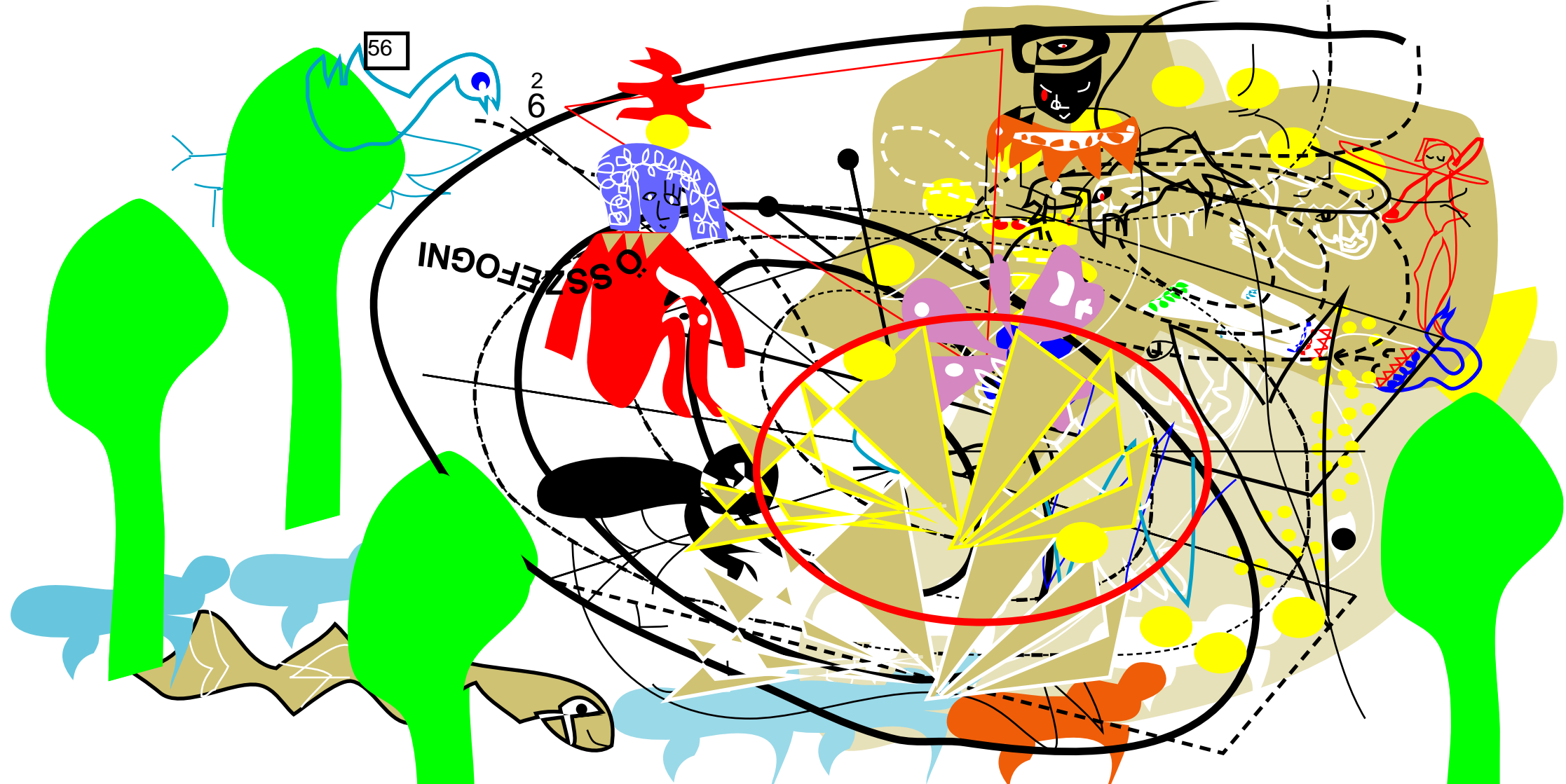

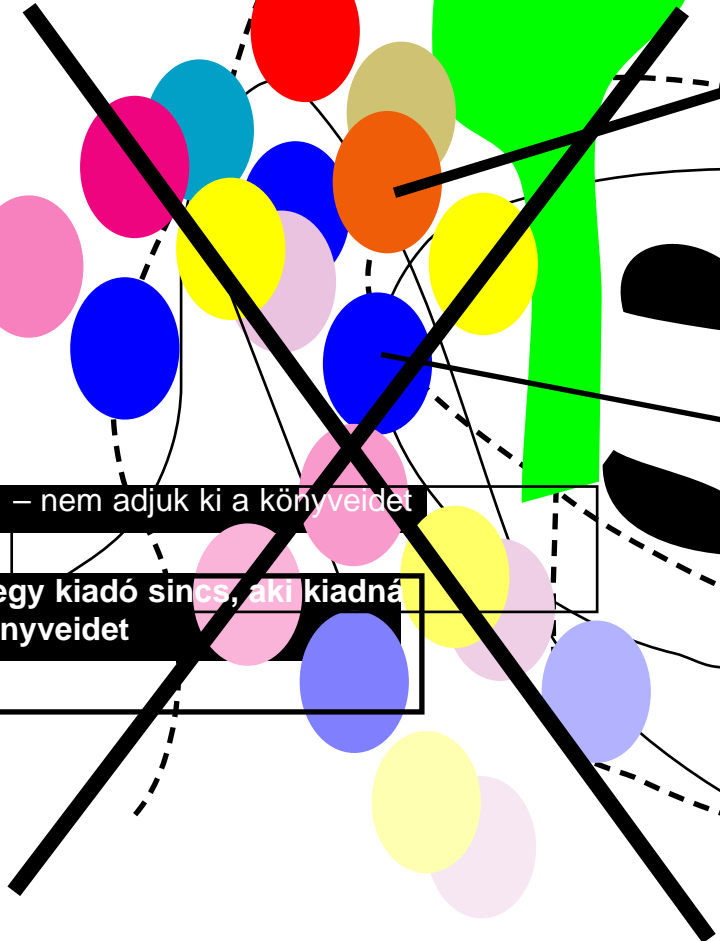

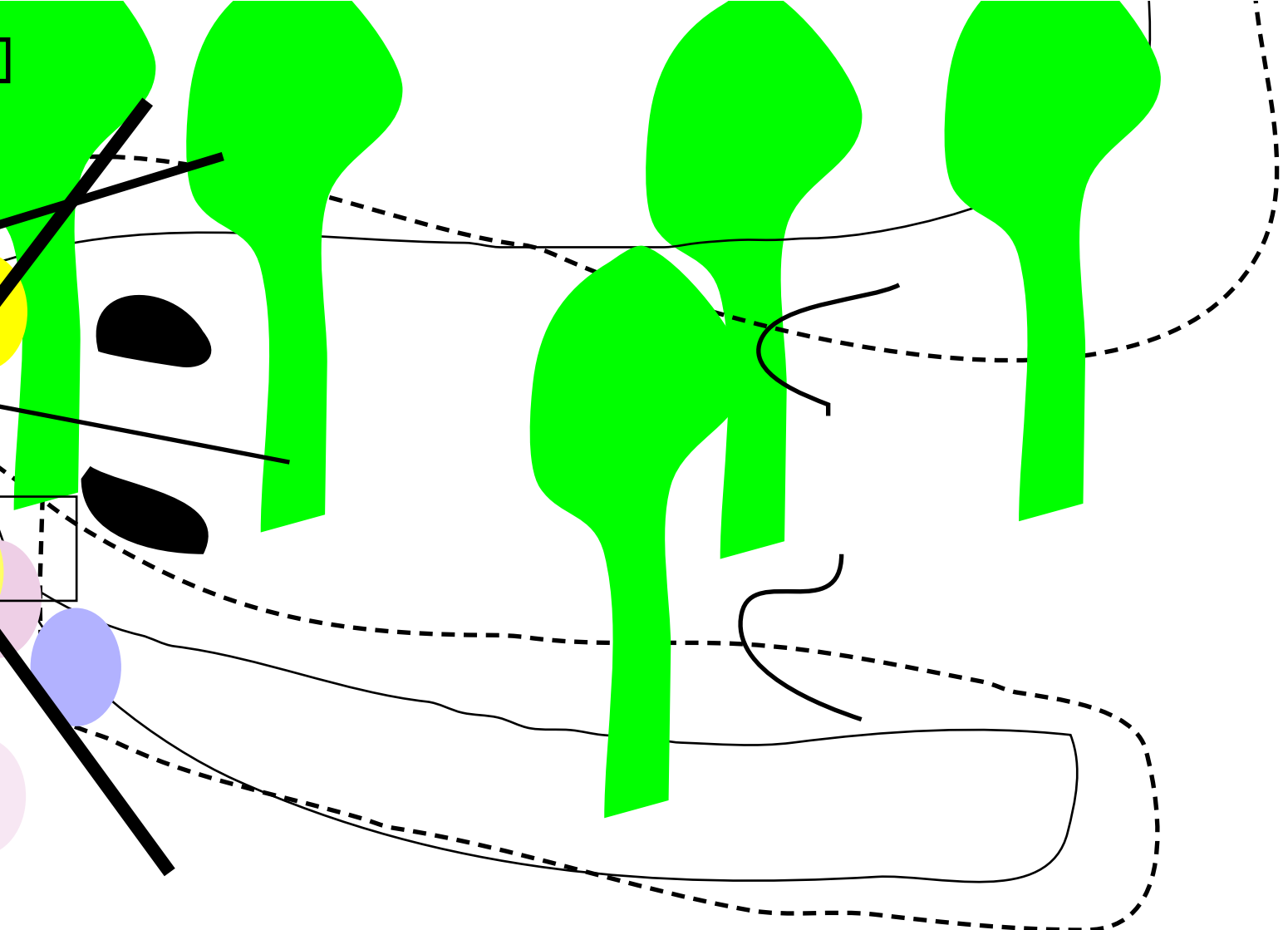

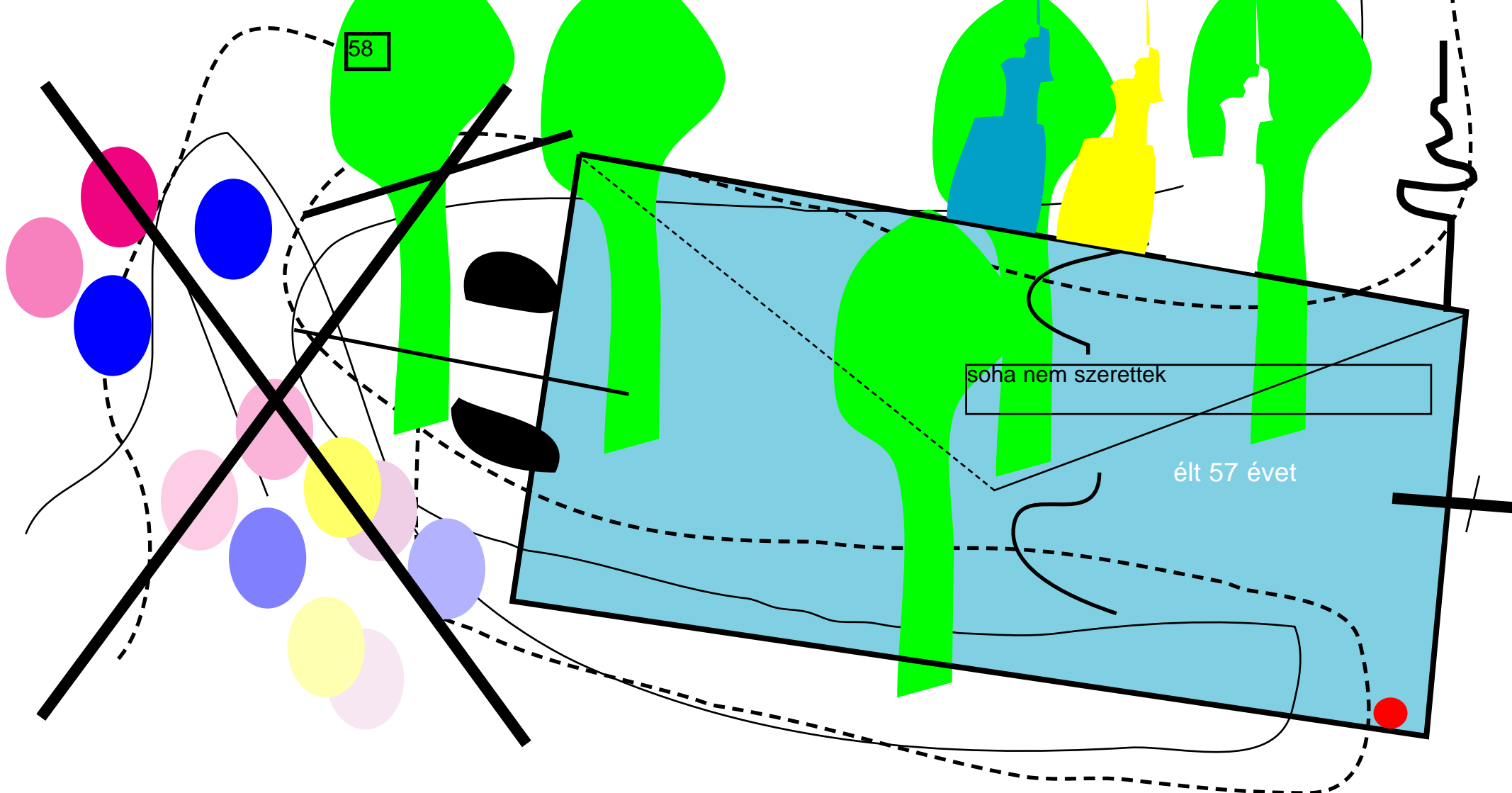
57

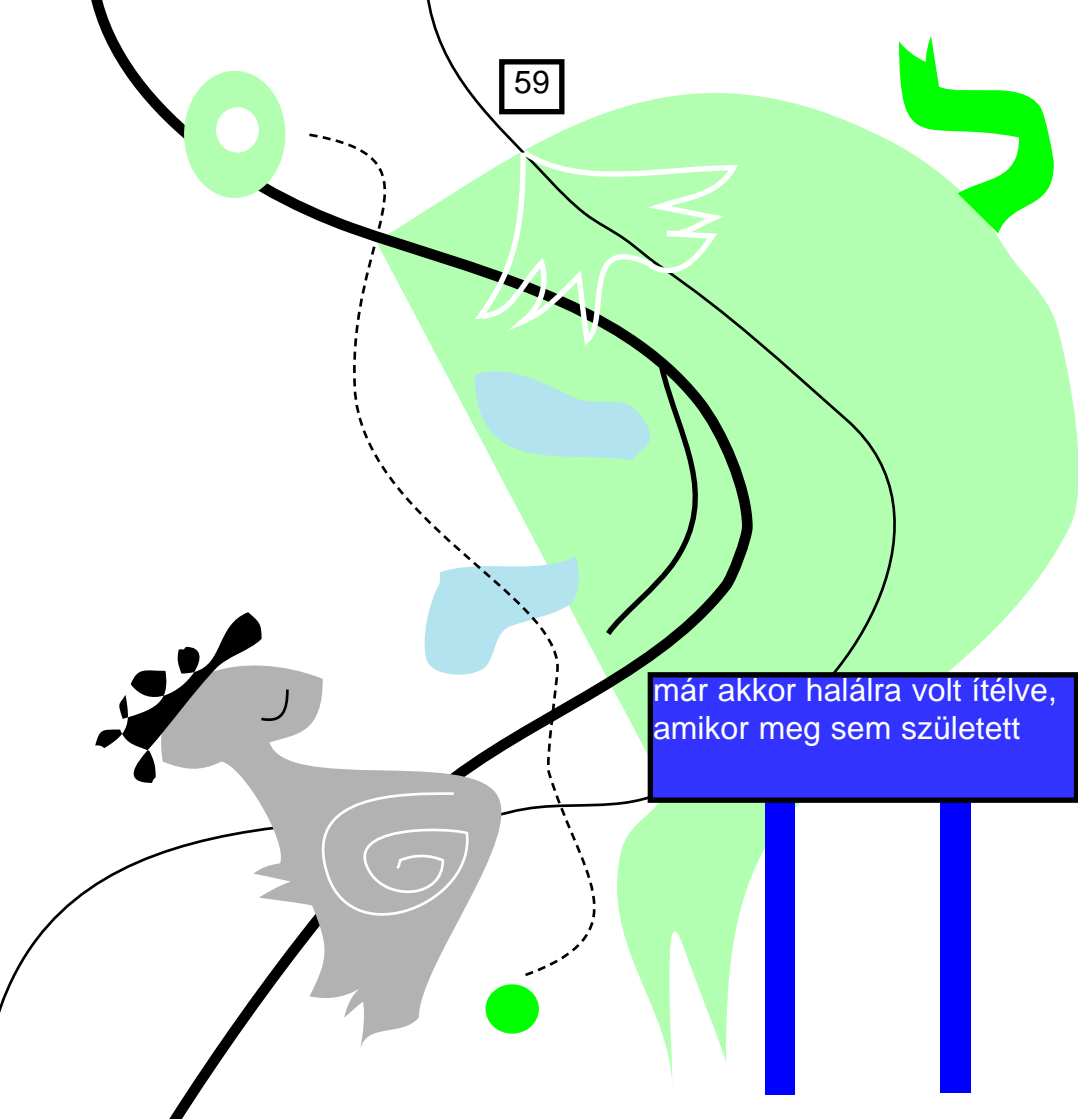

– nem adjuk ki a könyveidet

– egy kiadó sincs, aki kiadná
könyveidet

59

már akkor halálra volt ítélve,
amikor meg sem született